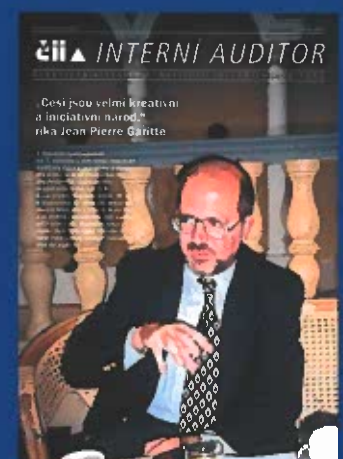
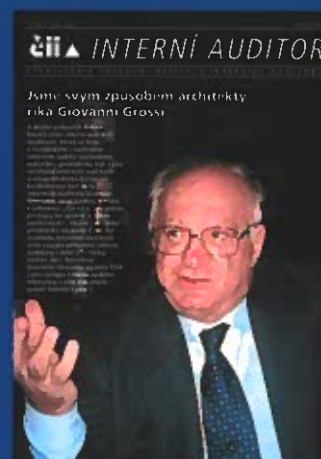
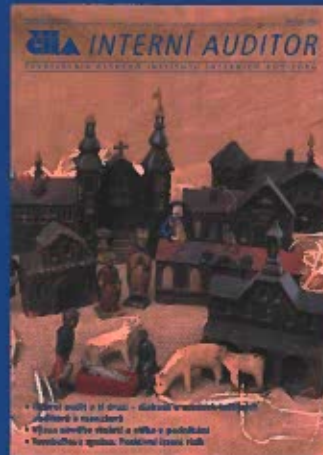




INTERNÍ AUDITOR

MIMOŘÁDNÉ ČÍSLO * 10 LET VÝROČÍ ZALOŽENÍ ČIIA





INTERNI AUDIT

INTERNI AUDIT

INSTITUTU INTERNICH AUDIT



Vážení čtenáři,

dožíváte do rukou mimořádné číslo čtvrtletníku Interní auditor, které je věnováno ohlédnutí za desetiletím existence Českého institutu interních auditorů. Jde o zdánlivě krátkou dobu, první výraznější výročí, ale dynamika rozvoje aktivit byla tak vysoká a dosažené výsledky jsou tak výrazné, že se zdá, jako bychom měli náš „institut“ již mnohem delší dobu.

Toto číslo je věnováno zejména vzpomínkám „pamětníků“ a „současníků“ na bouřlivé etapy uplynulých deseti let. Někdo toto vzpomínání může brát jako příjemnou nostalgii z ohlédnutí za uplynulou dobou, někdo jako kontinuální prožívání současnosti. Mohou být i ti, kteří zůstávají ke vzpomínkám chladní. I to je v pořádku, interní auditor nemůže být příliš sentimentální. Osobnosti, které přispěly do tohoto čísla, jsou vzorkem svědků uplynulého období, kterým se při psaní článku nebo odpovědi na anketní otázky vynořily vzpomínky na obtížné chvíle při prosazování nových věcí, pocity radosti z úspěchu, ale i chvíle příjemně strávené s novými přáteli, které jim profese přinesla.

Nebylo cílem získat odpovědi všech, v žádném případě nebylo ani úmyslem na někoho zapomenout. Domnívám se, že naši přispěvatelé reprezentují velmi početnou skupinu známých, méně známých i nemalou skupinu anonymních „průkopníků“, bez kterých by dnešní stav Českého institutu interních auditorů a profese v našich organizacích nebyl možný.

I Vy si můžete v klidu vzpomínat na „staré časy“ a pokud se naší profesi věnujete kratší dobu, tak se dozvědět, jak to všechno začínalo a špělo k dnešním dnům.

Mnoho úspěchů ve Vaší práci Vám všem přeje za redakční radu

JAN KOVALČÍK

Milníky naší historie

- | | | |
|----------------------|-------------------|-------------|
| ustavující sněm ČIIA | – 11. března 1995 | – VŠE Praha |
| 1. řádný sněm ČIIA | – 2. března 1996 | – Praha |
| mimořádný sněm ČIIA | – 19. října 1996 | – Lednice |
| 2. řádný sněm ČIIA | – 8. března 1997 | – Praha |
| 3. řádný sněm ČIIA | – 26. března 1998 | – Praha |
| 4. řádný sněm ČIIA | – 26. února 1999 | – Praha |
| 5. řádný sněm ČIIA | – 29. března 2000 | – Praha |
| 6. řádný sněm ČIIA | – 3. dubna 2001 | – Štířín |
| 7. řádný sněm ČIIA | – 20. března 2002 | – Praha |
| 8. řádný sněm ČIIA | – 26. března 2003 | – Senohraby |
| 9. řádný sněm ČIIA | – 24. března 2004 | – Slaný |
| 10. řádný sněm ČIIA | – 31. března 2005 | – Praha |

vydává Český institut interních auditorů,
 Karlovo nám. 3, 120 00 Praha 2,
 tel.: +420 224 920 332
 fax: +420 224 919 361
 e-mail: ciia@interniaudit.cz
 www.interniaudit.cz.

Redakce
INTERNÍ AUDITOR,
 Karlovo nám. 3, 120 00 Praha 2.

redakční rada
 Miluše Dlouhá, Miroslav Fehér
 (odpovědný redaktor), Petr Jurák, Tomáš Kafka,
 Jan Kovalčík, Zdeněk Mach, Andrea Rajmová,
 Rodan Svoboda, Anna Tauchmanová.

ISSN 1213-8274
 Ilustrační foto z archivu ČIIA

Neprodejně, určeno pro Český institut
 interních auditorů.
 Náklad 1000 výtisků.
 Pre-press: Viktor Beránek.
 Tisk: PWC
 Distribuce: B. M. Pack.
 Registrace: MK-ČR-E-12322.

OBSAH

VYVOJ ČIIA POHLEDEM PREZIDENTŮ

| | |
|------------------|---|
| Ivo Středa | 2 |
| Vladimír Valenta | 5 |
| Bohuslav Poduška | 7 |
| Radek Pomije | 9 |
| Pavel Vácha | 9 |

VZPOMÍNKY

| | |
|---------------------|----|
| Petr Jurák | 11 |
| Petr Karas | 12 |
| Ladislav Langr | 13 |
| Václav Peřich | 14 |
| Petr Bonk | 15 |
| Jaroslava Hřebíková | 16 |
| Jiří Dvořáček | 17 |
| Josef Kopec | 19 |
| Kamil Urban | 20 |
| Věra Chládková | 22 |
| Petr Jurák | 24 |
| Lubomír Kučera | 25 |

MILNÍKY NAŠÍ HISTORIE

| | |
|---------------------|----|
| Stáli v našem čele | 27 |
| Stojí v čele | 29 |
| Kancelář ČIIA | 31 |
| Držitelé titulu CIA | 32 |

VZPOMÍNKY NA VZNIK ČESKÉHO INSTITUTU INTERNÍCH AUDITORŮ

Kde se vlastně vzala myšlenka Institutu?

Od poloviny roku 1993 jsme v sekci Interní audit na Hlavní správě ČEZ začali intenzivní spolupráci s útvarem interního auditu španělské elektrárenské společnosti ENDESA, jejíž ředitel Eduardo Hevia byl tou dobou prezidentem Španělského institutu interních auditorů. Bylo logické, že během našich pracovních kontaktů přišla i řeč na Institut. Eduardo Hevia vysoce hodnotil přínos Španělského institutu profesi a velice si pochvaloval spolupráci s ostatními instituty v rámci Evropské konfederace institutů interních auditorů (ECIIA) – a tak asi vznikla první myšlenka ČIIA. S kolegy v interním auditu ČEZ jsme si řekli: Proč by to nešlo v Česku, když to šlo ve Španělsku? Proč by u zrodu Institutu nemohl stát ČEZ, když ve Španělsku to byla ENDESA?

A asi proto, že se tou dobou psal rok 1994, bylo necelých pět let od sametové revoluce a její ideály z nás ještě nevyprchaly a dodávaly nám entuziasmus a nadšení do nových přístupů, tak opravdu ta myšlenka, to semínko vzklíčilo!

V rámci spolupráce se španělskými kolegy jsme se dostali do kontaktu s Jiřím Dvořáčkem z VŠE, který byl tehdy v čele Česko-španělského institutu a který projevil zájem o oblast interního auditu i z akademického pohledu. V odborném tisku se objevil článek Josefa Tylla, který se snažil zorganizovat interní auditory z bankovníctví na půdě Bankovní asociace. Tím bylo podhoubí v České republice připraveno.

Eduardo Hevia nás nakontaktoval na ECIIA a Helena Pleskotová se na podzim 1994 zúčastnila jako pozorovatel valné hromady ECIIA v Aténách. Tam předala pozvání představitelům ECIIA a v listopadu 1994 jsme měli v Praze dvoudenní schůzku na téma založení Institutu s Jean-Pierre Garittem, prezidentem a Norbertem Plhakem, viceprezidentem ECIIA. Této schůzky se za naši stranu zúčastnili Jaroslav Beneš, Petr Bonk, Jiří Dvořáček, Josef Kopec, Lubomír Kučera, Martin Lajtkep, Helena Pleskotová, Ivo Středa, Rodan Svoboda, Jiří Škoda, Josef Tyll a Kamil Urban. To bylo jádro těch nadšenců, kteří stáli u zrodu Institutu.

Založení Institutu.

V pracovním kolektivu nadšenců jsme připravili první návrh stanov ČIIA a tyto spolu se žádostí o registraci jsme předali na Ministerstvo vnitra ČR. Pod žádostí

stí byli podepsáni Helena Pleskotová, Jiří Dvořáček a Ivo Středa. V prosinci 1994 tato registrace proběhla a ČIIA de jure vznikl. Tím už žádná administrativní překážka nestála v cestě jeho opravdovému startu.

„Jenom“ jsme museli dát na vědomí interním auditorům v ČR, že ČIIA je tady a pokusit se je dostat v jeden čas na jedno místo – na ustavující sněm, který se konal v březnu 1995 ve staré aule VŠE. A podařilo se to – přišlo 117 budoucích členů, kteří založili Český institut interních auditorů – tentokrát de facto! Byla zvolena první Rada a první Kontrolní komise ČIIA – asi nikoho nepřekvapí, že se členové těchto orgánů rekrutovali z jádra nadšenců, které jsem zmiňoval výše. Dále byli zvoleni členové čestného prezidia ČIIA – lidé, kteří se významnou měrou zasloužili o vznik Institutu nebo o rozvoj profese interních auditorů. Byli to: Petr Karas (GŘ a předseda představenstva ČEZ, viceprezident Svazu Průmyslu a dopravy ČR), Jan Velek (prezident Bankovní asociace), Jan Seger (rektor VŠE), Ladislav Langr (viceprezident Komory auditorů ČR) a Václav Peřich (viceprezident Nejvyššího kontrolního úřadu).

První kroky.

Hned zpočátku jsme podali přihlášku do ECIIA a do IIA Inc. a vzápětí jsme od obou institucí dostali dar v podobě základu naší dnešní knihovny. Pronajali jsme si od VŠE dvě místnosti ve Štěpánské ulici a tudíž jsme měli své reálné sídlo, kde se mohly začít odehrávat jednotlivé akce, kvůli kterým jsme vlastně Institut zakládali – ať už šlo o semináře, konzultace,



studium literatury či zasedání Rady ČIIA a odborných komisí.

A to už tady byl červenec 1995 a valná hromada ECIIA v Paříži u příležitosti mezinárodní konference IIA Inc., které se účastnilo na 1300 interních auditorů z celého světa a mezi nimi také jeden zástupce z ČR. Byl to fantastický zážitek být při slavnostním zahájení mezi takovým množstvím interních auditorů a při představování jednotlivých zúčastněných zemí na vyvolání „Czech Republic“ povstat – kapička v moři interních auditorů. Ale co bylo pro ČIIA důležitější byl jeden bod programu valné hromady ECIIA – rozhodnutí o přijetí ČIIA jako reprezentanta České republiky do ECIIA.

Ale doma běžel život dál velkým tempem. Určitě velmi významným počínem své doby bylo organizování pravidelných Fór pro interní auditory každý první čtvrtek v měsíci ve velkém sále v Holešovicích. Právě pravidelnost, princip nepotřeby předběžného přihlašování a možnost přivést s sebou hosta spolu s dobře zvolenými tématy znamenaly vytvoření stabilního a poměrně aktivního základu ČIIA – vždyť průměrných 60 účastníků těchto fór tehdy představovalo cca 40 % členské základny. A tito členové se pravidelně scházeli a po vyslechnutí úvodního referátu (např. takto bylo promítnuto 6 dílů Sawyera) měli celý večer na neformální diskuse a výměnu zkušeností.

Velmi důležitým krokem pro další chod Institutu bylo v říjnu 1995 rozhodnutí Rady o zahájení pravidelného provozu kanceláře ČIIA. Mnozí z členů si asi pamatují, že první s kým přišli do kontaktu, byla „dobrá duše“ Kamil Urban, který (tenkrát už v důchodu) se začal starat o chod a vybavení kanceláře a učebny. Dle smlouvy v rozsahu 6 hodin týdně, ale pamětníci vědí, že to byly vždy desítky hodin týdně.

Podzim 1995 přinesl také rozhodnutí ECIIA o konání valné hromady v květnu 1996 v Praze. To byl významný signál na mezinárodním poli, který již jednoznačně říkal, že s ČIIA se počítá jako se silným a schopným hráčem. Ale dříve než se uskutečnila tato valná hromada, tak se za oceánem odehrála další klíčová událost pro Institut – v lednu 1996 se ČIIA stal národní pobočkou IIA Inc. Dosah této události mohli například ocenit ti členové, kteří již více než čtyři roky skládají zkoušky na získání certifikace CIA v Praze a v češtině.

Valná hromada ECIIA spolu s doprovodným programem kulatých stolů pro interní auditory a pro managery (včetně později často vzpomínaného vystoupení Giovanni Grossiho) v květnu 1996 v Praze zaznamenala velký úspěch a domnívám se, že přinesla i naší profesi jisté zviditelnění.

Dokladem toho například bylo, že ČIIA byl následně osloven zástupci ministerstva financí ČR, aby se stal příjemcem výsledků projektu Phare „Správa a finanční řízení společností



v České republice“. Tím ČIIA i profese interních auditorů významně zakotvily na poli správy a řízení společností (Corporate Governance) v ČR a přispěly také k založení sesterského Institutu členů správních orgánů - CIOD (což bylo jedním z výstupů tohoto projektu Phare).

Dalším důkazem byl průběh nominací do Výkonné rady ECIIA, kdy (k překvapení všech) sedm evropských zemí nominovalo prezidenta ČIIA na kandidátku do Výkonné rady a nikoli zástupce „svého“ národního institutu. A v listopadu 1996 na valné hromadě v Římě byl zvolen zástupce ČIIA viceprezidentem ECIIA pro profesní rozvoj. Tím bylo dovršeno počáteční dvouleté období Institutu a jeho pevné zakotvení jak na domácí tak na mezinárodní scéně.

Domnívám se, že mimo těchto klíčových momentů počátečního období byly pro ČIIA nejdůležitějšími dva faktory. Jedním bylo to, že založení Institutu nebylo stimulováno nějakým podnětem zvenčí, ale že to byla potřeba a vůle interních auditorů českých společností a organizací. Proto asi také Institut byl, je a věřím že stále bude úspěšným. Druhým faktem bylo okamžité přijetí českých interních auditorů do evropské rodiny a obrovská mezinárodní podpora ze strany IIA Inc. Právě globální spolupráce na standardizaci a zároveň rozvoji profese interních auditorů by jistě mohla a měla být příkladem i pro ostatní profese neboť to je to, co současný globalizující se svět určitě potřebuje.

Omlouvám se čtenářům za velké množství jmen, uvedených v tomto článku, ale výše uvedená jména představují opravdu klíčové osoby, které se zasloužily o vznik ČIIA. Samozřejmě, že jsem nemohl vyjmenovat úplně všechny, kteří u zrodu Institutu stáli, takže těm, kteří se do výčtu nedostali, se upřímně omlouvám.

IVO STŘEDA
PASTPREZIDENT ČIIA, ČLEN ČESTNÉHO PREZIDIA ČIIA

ANKETA:

Ing. Ivo Středa

Kde a kdy jste se setkal s profesí „interní auditor“ poprvé?

Když jsem na podzim 1992 kývl Petrovi Karasovi, GŘ a předsedovi představenstva ČEZ, na jeho nabídku, abych přešel z Temelína do Prahy na Hlavní správu ČEZ a vybudoval tam sekci Interní audit, tak jsem měl pouze zkušenosti s tzv. misemi OSART. Byly to vlastně „interní audity“ v rámci Mezinárodní komise pro atomovou energii (MAAE), prováděné na jednotlivých jaderných elektrárnách členských zemí MAAE. V té době jsem si ani nedovedl představit, jakého bouřlivého rozvoje profese budu nejenom svědkem, ale i aktivním účastníkem.

Proč jste se stal interním auditorem?

Po jmenování ředitelem sekce Interní audit ČEZ mně nic jiného než se stát interním auditorem nezbývalo!

Jaké bylo Vaše očekávání při zvolení prezidentem ČIIA, čeho jste chtěl dosáhnout (Vaše cíle)?

Po zvolení do rady ČIIA na ustavujícím sněmu v březnu 1995 a následném zvolení prezidentem jsem měl za cíl rozběhnout vlastní chod Institutu. Chtěli jsme získat platformu pro vzdělávání, výměnu zkušeností a kontakt se zahraničím pro české interní auditory a vytvořit respektovanou instituci reprezentující profesi jak směrem k zákazníkům (členům orgánů a managementu společností), tak i k odborné a laické veřejnosti.

Co Vám přinesla funkce prezidenta ČIIA?

Nádherný pocit, že když člověk něco chce a umí k tomu nadchnout ostatní, tak že dokáže i „nemožné“ věci. Navíc úzký kontakt s kolegy z ostatních národních institutů evropských zemí v letech 1995 až 1997 mně jednak přinesl krásný pocit sounáležitosti s Evropou (vždyť čeští interní auditori byli součástí EU o 9 roku dříve, než celá ČR), ale

také pocít hrdosti, že se v té Evropě neztratíme a že jsme respektováni.

Čeho jste dle Vašeho názoru dosáhl ve své funkci (významná naplnění cílů)?

Rozhodně jsem v březnu 1995 nečekal, že po dvou letech budu svému nástupci Vladimíru Valentovi předávat Institut tak rozjetý, jak tomu bylo na přelomu 1996 a 1997. Ale co by mě ani ve snu nenapadlo, čeho všeho ČIIA dosáhne v dalších osmi letech.

Jaký je Váš názor na současné postavení a činnost ČIIA?

Po osmi letech neustálého stoupání a rozvoje Institut potřeboval nový impuls, novou kvalitu. To se bohužel nestalo, takže zákonitě přišla krize. A tak stávající vedení přebíralo Institut před rokem v nelehké situaci, kdy tento se téměř stal obětí svého úspěchu a svého závratného růstu. Myslím, že krizový management úspěšně zafungoval, teď však bude potřeba přijít opravdu s novou kvalitou, myšlenkou či přístupem.

Jak vidíte budoucnost interního auditu a ČIIA v našich podmínkách (ČR) a v kontextu dění mimo naše hranice?

Pokud se profese interního auditu bude nadále profilovat nejenom v základních ujišťovacích činnostech, ale hlavně v poradenských činnostech v oblastech správy a řízení společností (Corporate Governance) a řízení rizik, tak poptávka na straně zákazníků interního auditu jistě bude narůstat. A pokud ČIIA bude profesi interních auditorů v ČR vést tímto směrem, tak má i nadále šanci být nejúspěšnějším institutem ve střední a východní Evropě.

Na základě Vašich zkušeností, jakou radu byste dal budoucím prezidentům/radním ČIIA?

Nadchněte se pro tuto práci a zkuste nadchnout i ostatní (členy ČIIA), potom to už bude brnkačka!

ING. IVO STŘEDA
PASTPREZIDENT ČIIA, ČLEN ČESTNÉHO PREZIDIA ČIIA

CO PŘIPOMENOUT K PRVNÍMU KULATÉMU VÝROČÍ „NAROZENIN“

Prvních deset let v životě člověka je především obdobím růstu, učení se, získávání širších zkušeností a celé řady dovedností, potřebných později pro samostatný, hodnotný a odpovědný život. Je obdobím, kterým člověk prochází pod nezbytnou kuratelou vlastních rodičů a prarodičů, sourozenců i širšího příbuzenstva, učitelů, spolužáků a prvních kamarádů. Dá se říci, že toto období ČIAA bylo v mnohém podobné životu malého a mladého človíčka. Jen s tím rozdílem, že samostatnost a odpovědnost k hodnotnému životu institut nezískal až poté, co vyrostl a naučil se potřebnému, ale hned při svém zrodu.

V této souvislosti jsem zalovil nejen ve své paměti, ale i v osobních archivu, abych „vydoloval“ některé skutečnosti o kterých soudím, že si při této příležitosti připomínku z mého pohledu určitě zaslouží.

Abych Ti, čtenáři, oživil možná nudný styl monologu vzpomínání, dovol mi použít živější typ – rozhovor. A protože tu se mnou není žádný reportér nebo redaktor, který by mi otázky kladl, zkusím roli tazatele za něho sám. Tedy jakési auto-interview (tím pádem i více osobní pohled, doufám ne na škodu věci).

Jaké byly Tvoje začátky s ČIAA?

Stručně řečeno, nebyl jsem u „početí“. Tedy neúčastnil jsem se přípravných a zakladatelských aktivit skupiny auditorů z ČEZu, ČNB, Chemapolu, Bankovní asociace a docenta Jiřího Dvořáčka z VŠE, vedených pozdějším prvním prezidentem ČIAA Ivo Středou. Ale asistoval jsem při přípravě a zejména průběhu „porodu“, tedy ustavujícího sněmu ČIAA v březnu 1995.

A jak jsi se tedy k ČIAA vlastně dostal ?

Ještě před založením ČIAA vznikla někdy na přelomu let 1993-4 v rámci České bankovní asociace nejprve pracovní skupina, později sekce interního auditu a vyvíjela aktivní profesně orientovanou činnost. Byla však pochopitelně zaměřena pouze na potřeby interního auditu v bankovním sektoru. Tento tým vedený Josefem Tyllem z Creditanstalt (nyní HVB), spolu s dalšími aktivními členy Věrou Chládovou (tehdy z Komerční banky), Ladislavem Kopeckým z ČSOB, Bohuslavem Poduškou z České spořitelny a mojí osobou (tehdy z Agrobanky), spolupracující se zástupci ČNB (Jaroslav Beneš a Jiří Škoda) tak vytvářel další profesně znalostní jádro. A právě Josef Tyll pomohl propojit obě tyto zárodečné skupiny – bankovní a průmyslovou, které daly vzniknout novému životaschopnému organismu – institutu. Logicky se tedy aktivní bankovní interní auditori nemohli neobjevit u životního startu své profesní komory. Tím spíše, když chápali, že rozvoj profese interního auditu zejména v podnikatelském sektoru je i v životním zájmu bank samotných.

Co užitečného pro interní audit se vám podařilo ve Tvém funkčním období?

O tom chci hovořit ve svém příspěvku na letošní jarní národní konferenci ČIAA. Ale aby nepřišli zkrátka, ti kteří se z různých důvodů nebudou moci zúčastnit, tak zmíním alespoň některé z nich.

Takovou událostí nepochybně byla úspěšná spolupráce s ministerstvem financí ČR na projektu Phare „Správa a finanční řízení společností v České republice“, jehož byl ČIAA příjemcem a následná pomoc při založení sesterského Institutu členů správních orgánů. Přispěl tím ke kvalitativnímu skoku v rozvoji oblasti správy a řízení společností (Corporate Governance) v České republice. Tedy oblasti, která byla pro další rozvoj profese interního auditu životně důležitá a pomáhá jí vytvářet skutečně „kvalifikovaného“ zadavatele služeb interního auditu a zákazníka.

A navíc díky tomuto projektu získal ČIAA objektivní pohled „zvenčí“ sám na sebe v podobě hodnocení stupně svého rozvoje a jeho přínosu k utváření profese interního auditu. Výsledkem byla první moderní a kvalifikovaná Strategie rozvoje ČIAA, obsahující jednoznačně definované poslání a vizi i nezbytné „stavební kameny“ k jejímu naplnění v podobě vytvoření marketingu, zajištění kvalitních služeb institutu, kvalifikace v podobě certifikačního programu CIA a reinvestic do výzkumu a vývoje rozvíjení vlastních služeb. A také start postupného reálného naplňování této strategie.

To jste se starali jen o strategické potřeby institutu samotného?

Samozřejmě, že ne. Klíčovou oblastí aktivit a smyslem existence institutu jsou přece znalosti interního auditora. A v tomto období se podařilo vypracovat a spustit program přípravy absolventů pro úspěšné složení mezinárodně uznávaných zkoušek CIA, který začalo počátkem roku 1999 studovat 38 posluchačů. Po přijetí strategie se tak celkem rychle podařilo úspěšně začít plnit první z úkolů rozvoje profese i interních auditorů samotných.

A co z vašich aktivit v té době mělo dosah na všechny interní auditory?

Nepochybně vydávání bulletinu. Pravidelná komunikace s interními auditory i dalšími zájemci o profesi tištěnou formou byla další tehdejší akutní potřebou. Čtvrtletník Interní auditor začal psát svoji historii v polovině roku 1997. Pravda, tehdy ještě černobílý, s minimální grafickou úpravou a malým počtem stran, z poloviny obsahující spíše organizační a administrativní informace týkající se života institutu. Ale podívejte se na něj dnes, jak se vybarvil, rozrostl a zmohutněl.

Ale smysl vydávání vlastního časopisu je přece širší, než jen komunikace se členy?

Tento časopis příznačně odráží a současně zachycuje a dokumentuje všechny klíčové události růstu ČIIA a průběhu dospívání naší profese. Je tak svým způsobem svébytnou kronikou velké části dosavadního života institutu. A to nejenom pouhým rozšířením počtu stránek z původních osmi na současných třicet dva, přechodem z černobílého na barevný tisk a kvalitní grafickou úpravou, ale zejména obsahem příspěvků. Od původně výhradně vnitřních a profesně úzce vymezených informací zpracovaných nepočetným okruhem členů vedení ČIIA k širokému záběru teoretických poznatků i praktických zkušeností. Od ryze profesních pohledů k vnějším názorům a hodnocením funkce a přínosu interního auditora, zařazeným do širšího kontextu života celé české společnosti a procesu jejího začleňování do Evropské unie, jejichž autory je výrazně širší spektrum členů i sympatizujících osob mimo okruh této profese.

A navíc je nepochybně užitečným jak vzdělávacím, tak i marketingovým nástrojem, který nám pomáhá jak v šíření profesních znalostí a zkušeností, tak i k získávání nových členů nebo alespoň sympatizantů.

A ještě něco bys chtěl z tohoto období připomenout?

Určitě. Něco podobného bych řekl o internetových stránkách ČIIA, které „přišly na svět“ v říjnu 1998 a umožňují navíc oboustrannou komunikaci. Porovnání s těmi původními si již udělat nelze, ale pamětníci jistě potvrdí jejich přínos ve své době, stejně jako řada interních auditorů hodnotí pozitivně jejich dnešní pokročilejší provedení.

Koneckonců každý člen ČIIA má díky svému členskému číslu a přístupovému heslu možnost si sám udělat porovnání s podobnými stránkami sesterských institutů v zahraničí. A určitě nebudu neskromný, když řeknu, že v tomto ohledu sneseme srovnání i se „staršími“ sesterskými instituty.

Proč jsi vlastně odstoupil z funkce prezidenta ČIIA 5 měsíců před koncem funkčního období?

Vysvětlení je prosté. Můj nový zaměstnavatel GE Capital Bank mě po převzetí Agrobanky začlenil do integračního týmu a profesně orientoval na novou oblast – compliance (řízení shody – tj. dodržování právních předpisů a pravidel v podnikání). Nebránil mi v plnění mých úkolů v ČIIA, ale také mne v tomto směru nijak nepodporoval, na rozdíl od předchozího vedení. Požadavky a očekávání vyplývající ze změn prováděných v bance byl takové, že jsem nebyl schopen souběžně dostát podobným nárokům i ve funkci v ČIIA a nechtěl jsem brzdit dobře rozjetou a spolupracující Radu. Takový je také někdy život.

Samozřejmě se mi toto rozhodnutí nečinilo lehce a mrzelo mne, že odcházím od nedokončených aktivit. Na druhé straně jsem si byl jist, že Bohuslav Poduška, kterého si Rada vybrala jako nástupce, bude úspěšným prezidentem a spolu s ostatními členy Rady posune ČIIA dále. A to se beze zbytku naplnilo, jak může každý sám posoudit. Nakonec moje spolu-

práce s Radou ČIIA a celým institutem trvá dodnes, takže to dnes vnímám pouze jako životem urychlené předání pomyslného štafetového kolíku další kompetentní osobě.

To byla ta podpora zaměstnavatele tak důležitá pro působení v ČIIA?

Pro výkon klíčových funkcí v Radě nepochybně, neboť řada úkolů a povinností s nimi spojených vyžadovaly nejen pochopení zaměstnavatele, ale fakticky přímou podporu, ať už v podobě uvolňování na různé akce a jednání, tak i financování zejména cestovních výdajů. ČIIA v té době neměla k dispozici profesionální aparát, který má v současnosti.

Možná s výjimkou Kamila Urbana, který se jako neformální sekretář ČIIA staral o část nezbytných organizačních a administrativních věcí a jehož roli později při profesionalizaci Kanceláře ČIIA převzal Rodan Svoboda jako její první ředitel. Ale neměla ani dostatek financí, aby mohla některé aktivity členů Rady, zejména zahraniční cesty (na jednání orgánů IIA a ECIIA) financovat.

Co podle Tebe bylo tím klíčovým pro úspěšných 10 let existence ČIIA?

Asi bych zmínil mezinárodní podporu a rychlé zakotvení ve strukturách IIA, jednak díky působení Ivo Středy a také díky přátelským vztahům a přízni tehdejších prezidentů ECIIA Jean-Pierre Garitta a později Giovanni Grossiho. Nepochybně na startu bylo důležité i pochopení příležitosti a účelnosti ve vedení tehdejších institucí – Nejvyššího kontrolního úřadu, Svazu průmyslu a dopravy, Bankovní asociace a Vysoké školy ekonomické. A také následující podpora a spolupráce zejména Petra Karase, tehdejšího generálního ředitele ČEZu, Jana Velka, generálního tajemníka Bankovní asociace, Václava Peřicha, viceprezidenta NKÚ, Josefa Svobody, poradce prezidenta NKÚ, později ředitele odboru pro finanční kontrolu ministerstva financí ČR, a také profesora Jiřího Dvořáčka z VŠE.

Ale především za to nejdůležitější považuji nezměrné úsilí, entuziasmus a víru z pohledu dnešního počtu členů ČIIA celkem málo početné skupiny lidí, kteří myšlenku vzniku institutu a rozvoje profese interního auditu u nás pomáhali rozjíždět a poté ji posouvali dopředu pouze s vědomím, že dělají užitečnou věc, a že stojí za to do ní investovat svůj čas, znalosti a energii. A to bez ohledu na jakékoliv nároky na finanční nebo jiné materiální benefity, ať už okamžité nebo později garantované.

A kteří lidé to byli konkrétně? Které Ty osobně především oceňuješ pro jejich přínos ČIIA?

Takových, které jsem za dobu svého působení v ČIIA potkal a poznal, je již mnoho. Myslím, že o těch známějších není třeba mnoho hovořit, jejich tváře často vidáme aktivně vystupovat na sněmech nebo konferencích institutu, s jejich jmény se setkáváme pod články čtvrtletníku Interní auditor, ale také v řadě dalších počtem výtisků početnějších periodik.

Mám takovou svoji osobní „sín slávy ČIIA“ tedy jakési „ČIIA

Oskary“ nebo „Lvy interního auditu“, a především ty méně známé, nebo již opomíjené bych samozřejmě rád jmenoval. Nicméně výčet jmen by přesáhl rámec tohoto článku, proto chci alespoň některé z nich připomenout v mém vystoupení na konferenci ČIA konané u příležitosti tohoto výročí. Tedy pokud jsem je nezmínil již nyní.

Co tedy dodat?

Jsem přesvědčen, že ČIA měl při svém zrodu řadu příznivě nakloněných a kvalifikovaných „sudiček“ a v prvním desetiletí svého života početně bližší i vzdálenější „příbuzenstvo, učitelstvo i kamarády“ a příznivce. Již nyní je profese interního auditora v České republice vážena a uznávána. A to nikoliv jen proto, že po letech našla své zakotvení také v zákoně a dalších regulačních předpisech, nebo proto, že její význam v dnešní době vyjádřil premiér ČR převzetím záštity nad konáním letošní národní konference k 10. výročí ČIA. Je tomu tak především pro to, co sami interní auditori a jejich

příznivci prostřednictvím ČIA i mimo něj pro tuto profesi vykonali. To všechno mne vede k závěru, že se můžeme těšit, že další růst a rozvoj ČIA bude pokračovat k radosti a prospěchu členů institutu i všech dalších obyvatel ČR. K prospěchu a spokojenosti těch, jimž záleží na tom, aby rostla vzdělanost a kvalifikace lidí, kteří jsou svojí odborností a postavením v řídicích strukturách schopni významným způsobem ovlivnit, jak úspěšné budou podniky a instituce, působící v České republice, jak kvalitních a efektivních služeb se nám jako občanům bude dostávat ze strany orgánů a institucí veřejné správy a samosprávy.

A že se to neobejde bez dalšího úsilí, hledání, omylů a náprav i změn? To je nám doufám většinou jasné. Tak mnoho štěstí do té další desítky – Český institute interních auditorů!

JUDR. VLADIMÍR VALENTA
 PASTPREZIDENT ČIA ČLEN ČESTNÉHO PRESIDIA ČIA

O ROZVOJI ČIA

Vážení čtenáři, mé zamyšlení nad působením v ČIA sahá až k ustavujícímu sněmu, kde jsem nepůsobil jako organizátor, ale jako jeden ze stovek účastníků. V té době jsem působil jako viceprezident Komory auditorů České republiky a na ustavujícím sněmu jsem zastupoval interní audit České spořitelny.

Vzpomínám na to, jak hrstka dobrovolníků v roce 1995 s podporou Vysoké školy ekonomické v Praze, vybraných manažerů průmyslu, finančních institucí, Komory auditorů ČR a Nejvyššího kontrolního úřadu zakládala v aule VŠE neziskovou organizaci, občanské sdružení, pod názvem ČIA. Sdružení, jehož posláním bylo prosazovat a podporovat profesi interního auditu v České republice, sídlilo ve Štěpánské ulici ve dvou pronajatých místnostech VŠE.

V roce 1996 jsem byl osloven tehdejším prezidentem Ivem Středou a bylo mi nabídnuto aktivně působit v orgánech ČIA. Tuto nabídku jsem přijal a od roku 1997 jsem se stal členem rady ČIA a následně viceprezidentem a předsedou výboru pro profesní rozvoj. Bylo to v době, kdy Rada ČIA byla odvětvově orientována, organizovala se fóra pro interní auditory a individuální semináře.

ČIA byla součástí mezinárodních struktur od roku 1996 jako pobočka Mezinárodního institutu interních auditorů a členem Evropské konfederace institutů interních auditorů. V době velmi dobrého renomé ČIA v zahraničí bylo ale nutné se zaměřit na rozvoj profese interního auditu v České republice. Proto se úzká skupina dobrovolníků zaměřila

zejména na podporu profesionálního rozvoje interních auditorů v České republice. Došlo k restrukturalizaci Rady ČIA z odvětvového zaměření na profesní a to profesní rozvoj, profesní praxi a rozvoj členské základny a členských služeb ČIA. Začaly se tvořit programy a strategie dalšího rozvoje v jednotlivých oblastech činnosti. Aktualizoval se program krátkodobého vzdělávání a připravoval se projekt dlouhodobého vzdělávání. Došlo k rozmachu překladatelských aktivit té nejlepší profesionální praxe, zdokonalovalo se vydávání čtvrtletníku Interní auditor, organizovaly se národní konference a fóra pro interní auditory a téměř na každém Sněmu ČIA se předkládaly členské základně nové návrhy stanov, aby korespondovaly s potřebou a rozvojem ČIA.

Od roku 1999 nastalo období, kdy se míra dobrovolnosti skupiny lidí soustředěných okolo rady stala určujícím faktorem dalšího vývoje ČIA. V této době byla vytvořena a na sněmu ČIA předložena strategie dalšího vývoje pod názvem „Budoucí vývoj ČIA“. Strategie byla zaměřena na rychlou změnu v zaměření profesionálního rozvoje interních auditorů v naší republice, pokračování v rozvoji profesionální praxe, rozvoj členské základny a spolupráci s mezinárodními strukturami IIA. Ovšem mezníkem dalšího vývoje byla cesta k profesionalizaci ČIA a rozšíření počtu pracovníků Kanceláře ČIA. Od 1. 9. 1999 nastoupil do funkce ředitele kanceláře ČIA Rodan Svoboda.

Dalším limitujícím faktorem rozvoje byly prostory ČIA. Dvě místnosti ve Štěpánské ulici se staly zcela nevyhovující při prudkém rozvoji jednotlivých aktivit organizovaných zejména pro členskou základnu. Podařilo se nám najít vhodné prosto-



ry s učebnou a došlo ke stěhování na Karlovo náměstí, kde sídlí ČIIA dodnes.

Tyto významné změny a prudký rozvoj v životě ČIIA bylo možné zajistit v době, kdy se realizoval systém dvouletého vzdělávání pro rozvoj profese interního auditu se zaměřením připravit absolventy k dosažení nejvyššího celosvětového uznání a to certifikace CIA (Certified Internal Auditor). Projekt dlouhodobého vzdělávání zahrnoval 320 hodin odborných přednášek, které vycházely z požadavků na znalosti certifikovaného interního auditora. Garance nad odbornou stránkou tohoto projektu byla zajištěna VŠE. Tento náročný projekt odborně připravil výbor pro profesionální rozvoj pod vedením viceprezidentky paní Hřebíkové. Dosud dvouletým vzděláváním prošlo 228 absolventů.

Rovněž od roku 1999 docházelo k postupné profesionalizaci ostatních aktivit v oblasti profesní praxe, marketingu a služeb. ČIIA byl účastníkem studie „Competency Framework for Internal Auditing“, která se stala základem nového pojetí interního auditu v celosvětovém měřítku a vytvoření nového rámce profesionální praxe interních auditorů. Nově vymezený rámec profesionální praxe se stal impulsem k rozvoji profesionální praxe a dalšímu rozvoji všech aktivit ČIIA.

Jedním z významných mezníků rozvoje ČIIA byl v roce 1999 po mnoha jednáních podpis smlouvy s Mezinárodním institutem interních auditorů o organizování zkoušek k získání titulu CIA v českém jazyce. Do smlouvy se nám v této době poda-

řilo prosadit výjimku pro české interní auditory, a to, že po dobu dvou let od uzavření této smlouvy nemuseli vykonávat 4. část certifikační zkoušky a to "Prostředí auditu".

V následujících obdobích jsme aktualizovali systém krátkodobého a dlouhodobého vzdělávání, přeložili jsme nově vymezený rámec profesionální praxe do českého jazyka a všemi možnými prostředky s ním seznamovali členskou základnu i širokou veřejnost. Organizovali jsme národní konference i konference na specifická témata, kulaté stoly, fóra pro interní auditory, pokračovali v publikační a ediční činnosti a průběžně doplňovali fond odborné knihovny ČIIA.

Časopis Interní auditor dostal novou tvář a obsah, prosazovali jsme se v konzultačních a poradenských službách, organizovali klubová setkání pro manažery útvarů interních auditorů a také se zaměřovali na rozvoj interního auditu ve veřejném sektoru. Spolupracovali jsme s VŠE, MF ČR a ostatními profesními sdruženími.

Dalším velmi významným mezníkem byla v roce 2002 transformace ČIIA z pobočky IIA na institut IIA. Více než jeden rok probíhaly analýzy, posuzování a projednávání uvnitř ČIIA. S IIA byly také průběžně projednávány podmínky této transformace. Nejdříve provedl výbor pro finance správu a členskou základnu pod vedením viceprezidenta Ing. Petra Juráka, MBA ve spolupráci s kanceláří ČIIA podrobnou analýzu výhod, podmínek a negativ pro předložení transformace pobočky IIA na institut IIA. Na základě této analýzy Rada ČIIA velmi podrobně projednávala a zvažovala naplnění podmínek IIA a výhod pro ČIIA a dospěla k jednoznačnému závěru, že nastalo to správné období pro naplnění jednoho ze strategických cílů ČIIA. Mezi nejvýznamnější výhody této transformace patří přechod na nejvyšší možnou úroveň přidružení k IIA, vyšší míra samostatnosti při přímé komunikaci se členy ČIIA, zjednodušení administrativy, úspory nákladů ČIIA na komunikaci s IIA a přístup k nejnovějším trendům vývoje profese interního auditu, nižší odváděný poplatek IIA za členy ČIIA apod.

Úroveň Českého institutu interních auditorů posoudili jak účastníci zasedání regionu IIA, tak účastníci mezinárodní konference ECIIA a valné hromady ECIIA při příležitosti 20. výročí jejího založení konané v roce 2002 v Praze. Bylo velmi příjemné naslouchat slovům chairmana IIA pana Le Roy Bookala, který na závěr mého čtyřletého prezidentování zhodnotil vývoj a práci dobrovolníků v ČIIA.

Český institut interních auditorů se stal do roku 2002 organizací, která rozsahem činnosti je srovnatelná s ostatními profesními sdruženími jak v České republice, tak v zahraničí.

Jsem moc rád, že jsme mohli rozvoji ČIIA přispět svým dílem.

ING. BOHUSLAV PODUŠKA, CIA
PASTPREZIDENT ČIIA, ČLEN ČESTNÉHO PREZIDIA ČIIA

ANKETA :

Ing. Radek Pomije

Kde a kdy jste se setkal s profesí „interní auditor“ poprvé?
 V roce 1996.

Proč jste se stal interním auditorem?

Vyměnil jsem svou tehdejší pracovní pozici za pozici interního auditora + půlroční studijní a tréninkový pobyt v USA. Dnes to považuji za velmi dobrý „obchod“, což jsem si tehdy úplně nemyslel.

Jaké bylo Vaše očekávání při zvolení prezidentem ČIIA, čeho jste chtěl dosáhnout (Vaše cíle)?

Chtěl jsem pomoci ČIIA stát se transparentní a profesionální organizací interních auditorů, která bude vyhledávána auditory samotnými i jejich „zákazníky“.

Co Vám přineslo členství v ČIIA?

Radosti i starosti, setkání s lidmi příjemnými i nepříjemnými, očekávání i zklamání

Co Vám přineslo prezidentství (čestné členství)?
 bez komentáře

Čeho jste dle Vašeho názoru dosáhl ve své funkci (významná naplnění cílů)?

Považuji se za člověka sebekritického, proto přenechám hodnocení výsledků své práce jiným.

Jaký je Váš názor na současné postavení a činnost ČIIA?

Jako běžný člen ČIIA nemám téměř žádné informace na základě kterých bych mohl odpovědět tuto otázku

Jak vidíte budoucnost interního auditu a ČIIA v našich podmínkách (ČR) a v kontextu dění mimo naše hranice?

Myslím si, že je to příliš široké téma pro anketní otázku. Obecně věřím, že profese interního auditora v ČR bude mít v dohledné době stejné postavení a respekt jako např. v USA.

Na základě Vašich zkušeností, jakou radu byste dal budoucím prezidentům/radním ČIIA?

Zkuste zůstat i v Radě či funkci prezidenta interními auditory.

ING. RADEK POMIJE
 PASTPREZIDENT ČIIA

JÁ A INTERNÍ AUDIT

Moje prvotní dojmy a první krůčky popisují v anketě. Zde bych se raději vyjádřil k dnešní a hlavně budoucí realitě. Dnes je jedním z hlavních atributů naší činnosti rozmanitost, náš záběr je stále větší a větší. Interní audit ve veřejné sféře, před 3-4 lety čirá utopie, je dnes naprosto samozřejmou a etablovanou aktivitou ve státní správě a významně se rozvíjí i v územní samosprávě. Odlišnost právního rámce veřejné a soukromé oblasti někdy vede k názorům o nutnosti oddělení těchto proudů v interním auditu. Jsem velmi pevně přesvědčen, že je nutno aktivně hledat to společné, protože metoda a cíle interního auditu jsou prakticky identické v obou zmíněných i v té soukromé oblasti.

Aktivita ČIIA jsou velmi pestré a jejich výčet přesahuje možnosti tohoto článku. Myslím si, že všichni interní auditori (alespoň ti organizovaní v ČIIA) se mnou budou v tomto ohledu souhlasit. A naší ambicí je tyto aktivity dále rozšiřovat, protože to je cesta dalšího rozvoje naší profese. Zvýšit prestiž v očích vedení společností či lépe organizací. Přesvědčit každého zaměstnance o přidané hodnotě naší práce. Dostat termín interní audit do povědomí společnosti v tom nejširším sociálním slova smyslu. Dosáhnout legislativního ustanovení této profese formou povinného členství v ČIIA - "Komora interních auditorů" (možná). To je ale program na několik let. Alespoň 5. Nebo 10? Ještě více? Nevím. Co ale vím a o čem jsem přesvědčen, že máme-li naši práci vykonávat dobře, jinou alternativu než tuto cestu vpřed nemáme.

Rozšiřování aktivit ČIIA má několik důsledků. Tím zásadním je zejména další nárůst řídicí práce. V Radě ČIIA jsme na toto téma vedli několik diskusí a došli jsme vždy k jedinému závěru. Je nutno dále rozšířit profesionalizaci či komercializaci činnosti, protože model Rady jako výkonného i řídicího orgánu ČIIA je na svém kapacitním limitu. Každý člen Rady má své povolání a počty hodin, které může věnovat této dobrovolné práci se nemůže počítat na desítky měsíčně. Přesnější formulace řídicího modelu bude věcí další diskuse a nebude to jednoduché. Zatím jsme se pohybovali prakticky od začátku ČIIA v jednom organizačním uspořádání a nyní se můžeme dostat až za tyto velmi vžité a tradiční hranice. A zde samozřejmě existují nová rizika, jejichž identifikace díky minimálním zkušenostem bude velmi obtížná. A máme-li zachovat současnou výkonnost ČIIA, pak se musíme vystříhat jakýchkoli zaváhání. Proto mým osobním cílem je v nadcházejícím období zkoumat možnosti změn řízení ČIIA, které dovolí a umožní další rozšíření činnosti a rozvoj této profese. A udělám vše proto, abych spolu s mými kolegy ve vedení ČIIA posunul náš institut o nějaký ten krůček dále za současného zachování toho, co bych nazval výkonnostním standardem ČIIA. Ta dobrá zpráva ale je, že na to nejsem sám. Spoléhám na vás všechny a věřím, že to zvládneme.

ING. PAVEL VÁCHA, CSC., CIA
 PREZIDENT ČIIA

ALKETA :

Ing. Pavel Vácha, CSc., CIA

Kde a kdy jste se setkal s profesí „interní auditor“ poprvé.

Raději bych byl, kdybyste se zeptali, který zážitek z těch dřevních dob interního auditu v Čechách mi nejvíce utkvěl v paměti. Pak by se mi odpovídalo snadněji. Byl jsem se poprvé podívat na Fórum interního auditu. Tenkrát byly "sálovým sponzorem" Vodní stavby, které propůjčili organizátorům sál v Holešovicích. V tomto bohatě dimenzovaném prostoru tak na 500 posluchačů mohlo být asi 30 interních auditorů. Téma Risk managementu přišla přednášet trojice odborníků, tuším z PriceWaterHouse, nebo Coopers and Lybrand? Je to „dávná“ minulost, že? Kvalitu přednášky jsem si ani netroufal posoudit, protože to bylo pro mne něco docela nového. A musím říci, že se mi některá tvrzení moc nezdála. Jak následující diskuse ukázala, nejen mně. Ale bylo to zcela novou disciplínou a první zkušenosti bývají rozpačité. Po přednášce následovalo drobné pohoštění a ve foyeru bylo možno vidět řadu osamělých jedinců, kteří, stejně jako já, evidentně nikoho neznali. A právě odstraňování takovéhle izolovanosti je něco, proč si myslím, že stojí zato být členem ČIIA. Právě tahle půda je ideální pro nalezení přesně těch kontaktů, které vyhovují jednotlivci, který se zajímá. Není to pouze pasivní dodávka informací, i když ČIIA také nabízí řadu takových programů, ale aktivní zapojení do vzájemné výměny informací, to je pro mne osobně pořád jeden z hlavních motivů a motorů činnosti ČIIA.

Proč jste se stal interním auditorem?

Na podzim roku 1994 jsem viděl inzerát poptávající tuto profesi. Zřejmě jeden z prvních takových. A velmi se mi velmi líbil.

Jaké bylo Vaše očekávání při zvolení prezidentem ČIIA, čeho jste chtěl dosáhnout (Vaše cíle)?

Očekával jsem hlavně časově náročnou práci, a to se splnilo do puntíku. Ale šel jsem do toho ze dvou důvodů. Jedním byl pocit určitého dluhu, který bych měl možná splatit, protože zatím jsem od ČIIA spíše dostával než mu dával. A tím druhým, řekl bych strategičtějším, bylo rozšiřovat povědomí o interním auditu hlavně v ne-interně auditní veřejnosti a tak připravovat půdu pro další rozvoj interního auditu a jeho těsnější integraci do společnosti.

Co Vám přineslo členství v ČIIA?

Protože jsem členem ČIIA již nějaký ten rok, možná to už bude 10 let, nevím přesně, ten přínos prošel dosti značným vývojem. Na začátku to byla spíše zvědavost, jak vypadá

interní audit tuzemského typu, protože jsem pracoval pro zahraniční společnost, která měla velmi jasnou představu o fungování interního auditu. Později to byla možnost setkávat se s jinými interními auditory a vyměňovat si názory na tuto profesi. A v posledních několika letech i nacházet možnosti dalšího osobního rozvoje.

Co Vám přinesla funkce prezidenta ČIIA?

Jako prezident ČIIA jsem se loni v létě setkal s vedoucími představiteli mezinárodního Institute of Internal Auditors a European Confederation of Institutes of Internal Auditors a měl jsem možnost s nimi pohovořit. Byl jsem velmi překvapen zjištěním, jak dobrý zvuk má ČIIA, jak je ceněno čeho jsme za těch několik málo let dosáhli. A to mne dovedlo k názoru, že si možná sami nevážíme dostatečně toho, co ČIIA znamená pro nás, jeho členy.

Čeho jste dle Vašeho názoru dosáhl ve své funkci (významná naplnění cílů).

To je jistě hlavně otázka pro mé funkční předchůdce. Na tuhle otázku bych raději odpovídal až za nějaký čas.

Jaký je Váš názor na současné postavení a činnost ČIIA.

Postavení ČIIA v mezinárodní komunitě interních auditorů jsem již komentoval. Pokud se ale týče domácího image, pak zde máme mnoho co rozvíjet. Jak na poli veřejné správy intenzivnější spolupráci s Centrální Harmonizační Jednotkou, tak propagaci naší profese v jednotlivých společnostech či organizacích. Ale neměli bychom vynechávat ani nejširší veřejnost.

Jak vidíte budoucnost interního auditu a ČIIA v našich podmínkách (ČR) a v kontextu dění mimo naše hranice.

Já jsem přesvědčen o významnosti a nepostradatelnosti interního auditu pro zdravý rozvoj organizací. I když existují a budou existovat organizační jednotky, které se bez interního auditu obejdou. Mám na mysli takové, které mají malý či dokonce velmi malý počet zaměstnanců. Ale u středních či velkých firem, tam není mnoho o čem diskutovat. V středně a dlouhodobém horizontu existence interního auditu jednoznačně přináší hodnotu dané organizaci. A to platí jak v České republice, tak v zahraničí. Mezinárodní IIA se soustřeďuje na globalizaci a jsem přesvědčen, že v horizontu několika let bude skutečně respektovanou mezinárodní institucí. Což jistě napomůže další popularizaci interního auditu v obecném povědomí. Evropská konfederace jde zase cestou přiblížení se orgánům Evropské komise. V tomto případě si zase umím představit vyšší míru zakotvení naší profese do legislativních norem EU.

Na základě Vašich zkušeností, jakou radu by jste dal budoucím prezidentům/radním ČIIA

Ještě chvíli vydrž, ČIIA za to stojí.

ING. PAVEL VÁCHA, CSc., CIA
PREZIDENT ČIIA

ZKOUŠKA DOSPĚLOSTI ČIIA

Transformace z pobočky IIA na institut IIA v roce 2002

Transformace ČIIA z pobočky na institut IIA byla třetím nejvýznamnějším milníkem vedle jeho založení v roce 1995 a rozhodnutí o profesionalizaci kanceláře v roce 1999. Transformace byla logickým pokračováním rozhodnutí o profesionalizaci kanceláře ČIIA a zařadila ČIIA mezi 33 nejvýznamnějších zastoupení IIA na světě.

Průběh transformace

V průběhu roku 2001 Rada ČIIA pod vedením prezidenta Bohuslava Podušky prostudovala a posoudila výhody, nevýhody, kvalifikační požadavky a závazky plynoucí z možnosti transformovat ČIIA z pobočky IIA na institut IIA. Na základě provedené analýzy a v souladu se stanovenou strategií ČIIA Rada dospěla k závěru, že transformace je pro ČIIA výhodná a přispěje k jeho dalšímu rozvoji.

Odpovědnost za přípravu a zajištění všech nezbytných požadavků souvisejících s transformací byla delegována na ředitele ČIIA a viceprezidenta pro finance, správu a členskou základnu.

Na základě prezentovaného návrhu na transformaci a doporučení Rady 7. řádný sněm ČIIA dne 20.3.2002 jednomyslně odhlasoval transformaci ČIIA a související aktualizaci stanov. Po schválení sněmem ČIIA se dalšími milníky na cestě k získání statusu Institutu staly:

1. předložení oficiální žádosti o udělení statusu Institutu a všech požadovaných dokumentů a informací manažerovi pro mezinárodní vztahy IIA a řediteli středoevropského regionu (14.5.2002)
2. projednání na výboru pro mezinárodní vztahy IIA v červnu 2002 (International Relations Committee)
3. projednání na výkonném výboru IIA v červnu 2002 (Executive Committee)
4. rozhodnutí o udělení statusu Institutu na zasedání představenstva IIA (29.6.2002, Washington DC, USA).

Úrovně přidružení k IIA

IIA (Institute of Internal Auditors – Mezinárodní institut interních auditorů) v roce 2002 sdružoval 74 000 interních auditorů z cca 120 zemí světa prostřednictvím:

1. institutů (Institutes) – (ČIIA od roku 2002) 33 největších a nejvýznamnějších institutů interních auditorů, které byly schopny naplnit níže uvedené kvalifikační požadavky a podmínky pro činnost
2. poboček (Chapters) – (ČIIA od 1997 do 2002) 204 poboček (z nichž je 155 v regionu Severní Amerika), které nesplňují všechny kvalifikační požadavky a podmínky

3. nově založených poboček (Chapters in Formation) – (ČIIA od 1995 do 1997) 6 nově založených poboček, jejichž existence je kratší než dva roky.

Získáním statusu „institut IIA“ se ČIIA zařadil mezi 33 institutů, které sdružují interní auditory v následujících zemích: Argentina, Austrálie, Belgie, Brazílie, Čína, Dominikánská republika, Ekvádor, Filipíny, Finsko, Francie, Německo, Indie, Izrael, Itálie, Japonsko, Jihoafrická republika, Kanada, Malajsie, Mexiko, Nizozemí, Nový Zéland, Norsko, Peru, Rakousko, Singapur, Španělsko, Švédsko, Švýcarsko, Taiwan, Tunisko, USA, Velká Británie

ČIIA se tak stal prvním institutem IIA ze střední a východní Evropy (např. Polsko, Maďarsko, Slovensko, Rusko a další země mají stále status pobočky IIA).

ČIIA rovněž předstihl i některé členské státy EU, které jsou zatím pobočkou IIA (např. Řecko, Portugalsko).

Nejvýznamnější výhody plynoucí z uskutečnění transformace:

- Nižší odváděný poplatek IIA za členy ČIIA
Pobočka IIA: \$15 za člena ČIIA a rok
Institut IIA: \$10 za člena ČIIA a rok
(Tedy při předpokládaných 800 členech ČIIA úspora \$4000 (5*800) ročně)
- Přechod na nejvyšší úroveň přidružení k IIA
- Vyšší míra samostatnosti a přímá komunikace s členy ČIIA ve věci individuálních členství v IIA
(Např. přímé vydávání certifikátů o členství v IIA, příslušných členských kartiček, hesel pro vstup na web IIA a dalších materiálů IIA, zjednodušení registrace na zkoušky CIA atd.)
- Zjednodušení administrativy a úspora nákladů na komunikaci s IIA

Nevýhodou transformace je povinnost splnění kvalifikační požadavků a podmínek pro činnost Institutu. Velkou část stanovených požadavků a podmínek však ČIIA splňoval již jako pobočka IIA před zahájením transformace.

Nejvýznamnější kvalifikační požadavky pro uznání statusu „institut IIA“:

- dostatečně široká členská základna (alespoň 350 členů - ČIIA měl již k 31. 12. 2001 363 členů a k 1. 6. 2002 474 členů)
- schválení transformace na Institut IIA členskou základnou ČIIA
- uhrazení/vyrovnaní všech závazků ČIIA vůči IIA
- zajištění souladu stanov ČIIA se stanovami IIA (odstranění případných rozporů)
- ekonomická soběstačnost ČIIA a schopnost fungovat na ekonomicky zdravém základě
- schopnost účinné komunikace se všemi členy ČIIA.

Nejvýznamnější podmínky pro činnost Institutu jsou shrnuty v sedmi oblastech:

1. Stálé závazky Institutu

- Poskytování administrativních služeb svým členům, včetně zavedení ústřední kanceláře
- Dodržování etického kodexu IIA a profesních standardů
- Správa a řízení institutu, které v maximální možné míře odpovídá stanovám IIA

2. Finanční povinnosti

- Udržování finančních rezerv a zajištění finanční stability institutu
- Vedení záznamů a účetních dokladů
- Odvádění příslušných poplatků ve stanovené výši a termínech

3. Programy profesního rozvoje

- Nabídka programů profesního rozvoje pro členskou základnu (např. semináře, konference, diskuse u kulatého stolu, příprava na certifikaci CIA)

4. Komunikace se členy a poskytování služeb

- Vydávání členských certifikátů IIA
- Vydávání bulletinu / časopisu
- Podpora rozvoje nových aktivit (zakládání regionálních poboček, auditorických klubů atd.)
- Poskytování služeb referenční knihovny včetně seznamu publikací vydaných IIA a institutem

5. Reporting a komunikace s IIA

- Aktualizace databáze členské základny ve stanovené struktuře, rozsahu a termínech
- Zprávy o vývoji finanční situace včetně příslušných finančních výkazů
- Ostatní informace ve stanovené struktuře, rozsahu a ter-

mínech

6. Komunikace s oblastními funkcionáři IIA

- Přiměřená komunikace a spolupráce s oblastními funkcionáři IIA

7. Překlady

- IIA neschvaluje a neručí za správnost překladu publikací vydaných IIA
- Pro překlad publikací s autorským právem IIA je nutný souhlas IIA

Status Institutu IIA zajišťuje pro ČIIA následující práva a výsady:

- IIA se zavazuje neuznat žádnou jinou organizaci k zastupování IIA ve stejné geografické oblasti (ČR)
- IIA se zavazuje informovat institut v plném rozsahu o vývoji všech relevantních záležitostí v IIA
- Institut zastupuje IIA ve všech záležitostech týkajících se oboru interního auditu v ČR
- Institut má právo řídit své vlastní záležitosti v plném rozsahu, včetně disciplinárních opatření vůči svým členům
- Institut může povolit zakládání regionálních poboček v rámci vymezené geografické oblasti
- Institut může pořádat mezinárodní konference podle pravidel IIA
- Institut zdarma obdrží jednu kopii každé publikace vydané IIA
- Institut může v plném rozsahu užívat terminologii, logo a identifikovatelná označení IIA

ING. PETR JURÁK, MBA, CAT, CIA, ÚČETNÍ EXPERT,
VICEPREZIDENT ČIIA, KTERÝ V ROCE 2002 ODPOVÍDAL
ZA TRANSFORMACI Z Pobočky IIA NA INSTITUT IIA

ALKETA :

Ing. Petr Karas

Jak jsem se dostal k internímu auditu.

Když před třinácti lety vznikla akciová společnost ČEZ, bylo potřeba řešit mnoho věcí souběžně. Připomínalo to totální přestavbu letadla za letu.

Jenom namátkou uvedu obnovu elektrárenských technologií a drastické omezení jejich vlivu na životní prostředí, přípravu přenosové soustavy na spolupráci s tehdejší UCPT, výstavbu jaderné elektrárny Temelín a přečerpací vodní elektrárny Dlouhé Stráně, atd..

K tomu byly ovšem zapotřebí desítky miliard korun, které tehdy velmi chudý ČEZ neměl a které bylo nutno získat převážně ze zahraničních zdrojů. To ovšem znamenalo být

společností, ke které mají mezinárodní finanční instituce důvěru. K prvořadým úkolům vedení společnosti tak patřila i zásadní změna způsobu řízení společnosti a vytvoření její nové kultury.

Tehdejší šéf irského ESB (Elektricity Supply Board) Joe Moran mně doporučil, abych si pořídil interní audit. On by prý nemohl bez interního auditu klidně spát. Tak jsme si ho pořídili i my. Faktem ovšem bylo, že od okamžiku, kdy u nás začal interní audit pracovat, přestal jsem klidně spát. Je ovšem nutno dodat, že bez kvalitního interního auditu bych se asi zbláznil. Od té doby patřím mezi velké příznivce a zastánce interního auditu.

U kolébky interního auditu ČEZ, a.s. stáli znamenití lidé, jako Ivo Středa, Josef Kopec, Eva Mašínová, Luboš Kučera, Rodan Svoboda a další. Shodou náhod mnozí z nich byli později i u zrodu ČIIA.

Stojí za to dál kultivovat interní audit, který je pro mne neodmyslitelnou součástí dobré správy společností. A ČIIA v tom přejí mnoho zdaru i v příštích deseti letech.

ING. PETR KARAS
ČLEN ČESTNÉHO PREZIDIA ČIIA

AUDITORSKÁ PROFESE

S interním auditem jsem se setkal poprvé někdy v roce 1995, když jsem se začal podílet na auditu (externím) ČEZu. Jedním z našich hlavních partnerů byl tehdy Ivo Středa, ředitel vnitřního auditu. Byl obklopen řadou dnes velmi známých jmen jako Josef Kopec, Rodan Svoboda, Vladimír Kučera a dnes již také méně známých jako třeba Helena Pleskotová. Ti všichni a mnozí další i z mnoha jiných institucí velmi usilovně pracovali ve prospěch vytváření profese interního auditora v Česku.

Působil jsem v Komoře auditorů ČR jako viceprezident a zastupoval ji na řadě jednání i v zahraničí. Po nějakém čase mi přišla nabídka na členství v čestném prezidiu ČIIA. Samozřejmě jsem ji přijal a dodnes si této pocty považuji. Trochu jsem tak předběhl Bohuslava Podušku, který působil v obdobné funkci jako já v Komoře auditorů, a který se později zaměřil právě na interní audit a výrazně se zapsal do kroniky ČIIA.

V Komoře auditorů jsme v té době řešili často velmi podobné problémy jaké byly na stole v ČIIA. Měl jsem možnost občas přispět zkušeností či poznatkem získaným třeba z práce pro FEE tj. pro evropskou federaci auditorů nebo z praxe či z obsáhlé databáze znalostí firmy Arthur Andersen. Sám jsem se hodně učil z vývoje a z postupu auditorů ČIIA. Mé očekávání existence jakéhosi společného jmenovatele činnosti externích a interních auditorů bylo překonáno a rozmanitost práce interních auditorů mě velmi zaujala. U jednoho z mých celosvětových klientů platí, že příští manažeři firmy prochází a učí se v interním auditu, díky kterému se seznamují s pobočkami firmy ve všech světadílech. Snad v žádném oboru nemohou dosáhnout takového rozhledu, který jim dá interní audit.

Jako člen čestného prezidia jsem měl otevřeny dveře na všechny významné akce a události pořádané ČIIA. Měl jsem tu čest setkávat se s experty a se vzácnými lidmi jako např. Prof. Seger či Dr. Peřich, a dále s dnes již celou řadou bývalých prezidentů ČIIA, se zahraničními vlajkonosi interního auditu a s mnoha dalšími, kteří by si zasloužili jmenovat, ale já si to v tuto chvíli netroufám.

Jako oddaný funkcionář KAČR jsem si někdy uvědomoval i skutečnost, že práce pro KAČR je prací z určité části pro kolegy, zatímco práce pro ČIIA je v mnohém prací pro příští možné klienty. Snad je to dost když připustím, že v jednom případě jsem získal takovou důvěru vnitřního auditora velké společnosti, která vedla k navázání, byť krátkodobého, ale přeci jen obchodního vztahu. Moje práce pro Komoru mi však otevřela cestu do celého světa a umožnila mi zúčastnit se toho, k čemu bych jinak měl přístup jen zprostředkovaně.



Čeho si cením nejvíce je skutečnost, že v Česku, dnes již vlastně po 15 letech společného úsilí, vznikla reálná auditorská profese, profese externích i interních auditorů. Je uznávána v Evropě i v dalším světě, zastoupená podle příslušnosti v profesních orgánech mezinárodních institucí. Podnikatelé i česká legislativa s ní počítají a přes skandály a neúspěchy ve světě v posledních letech, je zřejmý opětovný růst důvěry a významu auditu. V ekonomickém prostředí, kdy majitelé drobných podílů na privatizovaných společnostech mají více starost o to, jak vyžrát jeden na druhého než jak zdokonalovat činnost podniků, jejichž jsou částečnými vlastníky, nelze vyloučit korupční jednání. Lze si jen přát, aby auditori nebyli jeho aktivními účastníky. Nové kontrolní mechanismy k tomuto účelu jsou dnes připravovány na úrovni Evropské unie a budou uplatněny brzo i u nás.

Co je dnes zvláště zajímavé pro nás jako auditorskou profesi je vytvoření trhu se službami interního auditu dodávaného externě. Jde o velkou příležitost pro schopné interní auditory, kdy za přispění externích firem mohou dosáhnout výsledků, kterých by s běžnými pracovišti IA docílit nemohli. Jiní ovšem chápou, že mohou být ve své práci nahrazeni, pokud této šance nevyužijí. Možná jim chybí znalosti jazyků, možná problematiky auditu či jiných oborů, které prostě obsáhnout ani nemohou. Externí firma může přispět jejich úspěšné kariéře! Úkoly ČIIA pro budoucnost si nedovolím definovat. Je toho hodně čeho bylo dosaženo, někdy možná i ostatní svět zůstává opodál. Spíše bych chtěl celému institutu, všem členům a dobrovolným funkcionářům popřát růst důvěry těch, kteří jsou jejich klienty, zvyšování významu auditu a posílení jeho postavení, pocit naplnění z dobře vykonané práce. Současným i příštím funkcionářům ČIIA lze přát jen aby dokázali správně zúročit to, čeho bylo dosud dosaženo, aby posunuli štafetu opět dál.

ING. LADISLAV LANGR
ČLEN ČESTNÉHO PREZIDIA ČIIA

ALKETA :

JUDr. Václav Peřich

Kde a kdy jste se setkal s profesí „interní auditor“ poprvé?

První ucelenější informaci o profesi interního auditora jsem získal v roce 1993 od externího auditora OSN, který navštívil Českou republiku jako expert MMF a na naše požádání pro odborníky NKÚ poskytl přednášku o hlavních přístupech ke kontrole veřejných peněz. Prvního skutečného interního auditora jsem potkal o necelý rok později na mezinárodním semináři o podpoře auditu informačními technologiemi a ten mne velmi zaujal výkladem role interního auditu v NATO. Od té doby jsem se snažil být s odborným prostředím interního auditu v soustavnějším kontaktu.

Jaké bylo Vaše očekávání při zvolení čestným členem prezidia, čeho jste chtěl dosáhnout (Vaše cíle)?

Návrhu na čestné členství v ČIIA jsem si velmi cenil, protože k tomu došlo v době, když jsem už delší dobu s ČIIA spolupracoval v oblasti terminologické a metodologické. ČIIA v té době reprezentoval hlavně podnikatelský sektor a po stránce přibližování se mezinárodním standardům měl výrazný náskok před sektorem veřejným. Moje cíle tedy byly spíše odborně „egoistické“, věřil jsem, že moje součinnost s ČIIA bude představovat i nemalý přínos pro vývoj NKÚ a koneckonců pro celkový vývoj interního auditu ve veřejném sektoru.

Co Vám přineslo členství v ČIIA?

Bez přehánění mohu prohlásit, že členství v ČIIA mi přineslo ještě více, než jsem očekával. Dynamický vývoj institutu v prvním zakladatelském desetiletí byl opravdu imponující. Do Prahy začaly pravidelně jezdit nejrespektovanější osobnosti profese, důležitá literatura byla bez velkých prodlev překládána do češtiny, vnitřní diferenciací členů pro jednotlivé dílčí aspekty profese našla poměrně rychle své domácí představitele. Nezapomenutelné jsou také čistě lidské stránky naší spolupráce. Veliké mezinárodní akce, ambiciózní vzdělávací program, publikační činnost – vše se dělo v ovzduší určitého fandovství. Na jedné straně by se práce bez něčeho takového prostě nedala zvládnout, na druhé straně vás právě to přitahovalo.

Co Vám přineslo členství v čestném prezidiu ČIIA?

Snad určitý nadhled a nějakou míru zasvěcenosti v zákulisí. A samozřejmě možnost setkání se zajímavými osobnostmi, s nimiž bych se asi jinak vůbec nedostal do styku. Nebylo by ale úplně férové, kdybych nezmínil také výhody, řekněme, materiálně informační – aniž bych platil členské příspěvky, dostávám toto odborné periodikum.

Čeho jste dle Vašeho názoru dosáhl ve své funkci (významná naplnění cílů)?

Přiznám se, že bych sám docela rád věděl, jak dalece se

moje snahy projeví na celkovém vývoji profese interního auditu u nás. V mé oblasti zájmu – tedy pokud jde o interní audit ve veřejném sektoru – došlo v České republice ke zcela zásadnímu vývoji; stačí podívat se na webové stránky Ministerstva financí pod linkem „Finanční kontrola“. Na tom má ovšem největší podíl okolnost, že oblast finanční kontroly tvořila samostatnou kapitolu (28) ve vyjednávacím procesu v rámci přípravy ČR na vstup do EU. Na tomto vývoji se vedle veřejných orgánů ČR jako MF ČR podílela také řada dalších subjektů domácích i zahraničních, veřejnoprávních i podnikatelských nebo profesních jako SIGMA, EK, ČIIA sama a v rámci různých projektů i firmy „velké čtyřky“ (D&T, E&Y, KPMG, PWC). Byl jsem u řady věcí a představuje to pro mne jedny z nejzajímavějších profesních zkušeností. Mohlo se ledacos podařit trochu lépe, ale – upřímně řečeno – podařilo se vlastně víc, než bych čekal před pěti léty – kdy legislativní rada ještě nechtěla připustit ani pojem „interní audit“ do připravovaného zákona o finanční kontrole.

Jaký je Váš názor na současné postavení a činnost ČIIA?

Myslím, že víceméně skončily romanticko-dramatické zakladatelské časy obětavých průkopníků mezi interními auditory i mezi manažery. Ve svém současném postavení už do věcí nevidím tak zblízka jako kdysi, ale podle úrovně časopisu „Interní auditor“ a podle vzdělávací i publikační nabídky ČIIA soudím, že se podařilo řadu aktivit převést na standardní profesionální základ. Doufám ale, že kus toho profesního fandovství u řady aktivit bude přetrvávat dál.

Jak vidíte budoucnost interního auditu a ČIIA v našich podmínkách (ČR) a v kontextu dění mimo naše hranice?

Dostalo se mi velkého privilegia podílet se na globálně organizované expertní studii Výzkumné nadace Institutu interních auditorů o budoucnosti profese interního auditu a shodují se s většinou kolegů v názoru, že interní audit se bude dále vyvíjet směrem k prohlubování specifických analytických metod, k sektorové diferenciaci, k většímu důrazu na analýzu a zvládnutí rizik a k většímu podílu konzultačních a poradenských služeb. Celkové ekonomické prostředí bude tu rychleji tu pomaleji sledovat vývoj progresivních tahounů oboru. Doufám, že si stále více manažerů bude uvědomovat praktické důsledky skutečnosti, kterou na jedné ze svých prvních návštěv v Praze vystihnul Giovanni Grossi výrokem: „Interní audit není kaligrafie, je to business!“

Na základě Vašich zkušeností, jakou radu byste dal budoucím prezidentům/radním ČIIA?

Asi bych se přikláněl k neoriginálnímu zdůrazňování tří zásad:

- věřit vlastní profesi a nenechat ČIIA v postavení příslovečné kovářovy kobyly;
- neztratit kontakt s pracovními skupinami, sekce a členstvem ČIIA;
- pěstovat i v profesionálním prostředí ducha kolegiálního fandovství.

JUDr. VÁCLAV PEŘICH
ČLEN ČESTNÉHO PREZIDIA ČIIA

JAK JSEM BYL JMENOVÁN (OSAMĚLÝM) INTERNÍM AUDITOREM

S časovým odstupem беру tento skutečný příběh s nadhledem a humorem.

Na začátku roku 1994 jsem byl „převelen“ do nově zřízené centrály do funkce interního auditora. Předtím jsem pracoval 13 let na obchodním oddělení v Indii (jako delegát a pak obchodní atašé) a později jsem byl ředitelem jedné menší obchodní skupiny Chemapolu s 25 lidmi a ročním obrátem pouhých 2 mlrd. Kč. Měl jsem sekretářku a výborný tým spolupracovníků. Neměl jsem ponětí, co to je interní audit.

Při rozhovoru s mým novým přímým nadřízeným – generálním ředitelem – jsem chtěl vědět jeho názor na interní audit a co od něj očekává. Místo toho jsem dostal první úkol – rozsoudit osobní spory mezi ředitelem afilace v Německu a jedním z obchodních ředitelů dceřinné společnosti v Praze týkající se vývozu jedné důležité položky v hodnotě 100-200 mil. Kč, s termínem do 5 pracovních dnů. Měl jsem volnou ruku „naštudovat interní audit a obstarat si potřebnou literaturu“. Prohlásil, že odjíždí služebně do zahraničí a za 5 dnů očekává zprávu. Nastala první pracovní roztržka. Řekl jsem, že sám skutečně nyní nevím, co to je interní audit. Nikoli rozsoudit, ale posoudit. Nikoli interní auditor, ale představenstvo nebo top management či management má pravomoc rozhodnout o těchto osobních sporech – toto byla moje argumentace, kterou nadřízený po diskusi akceptoval. „Potom“ budeme jednat o materiálně-technickém a personálním vybavení.

Druhý den jsem sám seděl ve velké, prostorné místnosti, s křesly a s konferenčním stolem, s telefonem a telefonním seznamem, se slovníky, avšak bez počítače, bez psacího stroje, bez zkušeností, bez teoretických znalostí. Celý den jsem poslouchal hudbu a přemýšlel, co a jak dále. Co znamená „naštudovat interní audit a obstarat si potřebnou literaturu“? Druhý den jsem si poznamenal do bloku základní momentální priority:

- provést první audit podle mých znalostí
- rekognoskovat terén u potenciální konkurence (existuje někde útvar interního auditu u bývalých podniků zahraničního obchodu?)
- sehnat potřebnou literaturu (nevím kde a jakou).

První audit jsem provedl podle svých možností. Prostudoval jsem podklady, které mi předal generální. Telefonicky jsem zkontaktoval oba aktéry sporu a vyslechl argumenty obou stran. Telefonáty byly pěkně dlouhé. Spory byly založeny pouze na osobní averzi. Řekl jsem jim, ať s tím přestanou, ať se omezí pouze na věcné argumenty, jinak budu muset doporučit generálnímu řediteli jejich odvolání. Zmínil jsem se o mém jmenování interním auditorem a oběma kamarádům jsem oznámil možné dvě varianty řešení sporů, ihned ukončit

osobní averzi nebo riziko jejich odvolání z funkce. Připomněl jsem, že adeptů je dost. Tyto dvě varianty řešení sporů jsem ústně oznámil nadřízenému, který mne pochválil za nestranný, nesubjektivní návrh na operativní, okamžité vyřešení sporů, na které prý neměl ani on ani příslušný náměstek čas; od toho je – podle jeho vyjádření – interní audit. Písemná a strohá komunikace podepsaná gen. ředitelem a adresovaná oběma aktérům sporů byla účinná. Přestaly osobní spory.

Požádal jsem nadřízeného o oddechový čas. Dva týdny jsem strávil návštěvami personálních a organizačních oddělení bývalých PZO jako Strojimport, Strojexport, Motokov, Koospol a dalších 15 PZO. Neměl jsem úspěch. Neměli útvar interního auditu, nevěděli, co to je interní audit.

Ze zoufalství jsem se obrátil na odbornou knihovnu VŠE. Tam jsem našel (pro mne první) anglickou učebnici o interním auditu, kterou publikovala The London School of Economics. Na základě rejstříku použité literatury v této učebnici jsem usiloval o získání kopie knih nebo učebnic. Zkontaktoval jsem afilace v USA, Anglii, Německu, od nichž se pomalu hromadila literatura o interním auditu. Nejvíce nápomocna byla afilace v Singapuru, která mi dodala americké a anglické učebnice, o jejichž existenci jsem vůbec nevěděl.

Následovaly další audity za pomoci tužky a bloku. Tehdy jsem neuměl ani uživatelsky používat počítač nebo note-book. Audity byly např. na téma Příčiny minimálního zisku afilace v Moskvě nebo Příčiny minimálního zisku afilace ve Varšavě. Při pobytu na místě jsem zjistil, jak negativně může působit lidský faktor. Např. afilace v Moskvě – pracovníci afilace nevyrážejí do terénu za zákazníky. Výmluvou je všeobecná nebezpečná situace. Afilace jiných, podobných společností se však chovají jinak.

Už si nepamatuji, kdy a kdo se na mne poprvé obrátil z ČEZu. Měl jsem se s kým poradit. Za sebe jsem mohl pouze nabídnout překlady z anglických učebnic či publikací. Na rozdíl od ČEZu jsem neměl zkušenosti ani zázemí. Po třech měsících byl „můj“ útvar doplněn dvěma pracovníky (sekretářkou a pracovníci bez jakýchkoli předchozích znalostí interního auditu), dvěma počítači a faxem. Následovalo týdenní školení díky IIA se sl. Popescu. Mohli jsme vypracovat základní dokumenty útvaru interního auditu. Nemusel jsem používat při auditech jenom tužku a blok, mohl jsem zpracovat písemnou zprávu. Doba kamenná u „našeho“ útvaru interního auditu byla u konce. Ale to už je jiná kapitola.

ING. PETR BONK

ALKETA :

Ing. Jaroslava Hřebíková

Kde a jak jste setkala s profesí „interního auditu“ poprvé?

Audit jako profesi jsem dlouho vnímala spíše z pohledu externího auditu.

V roce 1993 jsem nastoupila do České spořitelny a od roku 1994 jsem se stala součástí týmu, který byl pověřen budováním profese interního auditu v bance. Tým nevedl nikdo jiný než pan ing. Bohuslav Poduška, který měl bohaté zkušenosti na poli auditu, zejména ze svého aktivního působení v Komoře auditorů. A tak všechno začalo.

A co bylo dál?

Brzy přišlo první seznámení s Českým institutem interních auditorů a hlavně s lidmi, kteří jej zakládali nebo se na tomto procesu podíleli, jako Ivo Středa, Rodan Svoboda, Pepa Kopec, Kamil Urban, Luboš Kučera, profesor Jiří Dvořáček, Vláďa Valenta – prostě průkopníci.

Nikdy nebylo moc těch, kteří byli ochotni věnovat svůj volný čas na oltář vlasti – tedy v tomto případě na další rozvoj institutu a profese interního auditu.

V roce 1996 několik členů ČIIA navštívilo první konferenci manažerů interního auditu v belgických Antverpách a seznámilo se s tehdejšími velikány interního auditu pány G. Grossim a J. P. Garritem. A získalo první rozumy o IIA, Inc. a o programu certifikace. Stali jsme se aktivními členy Evropské konfederace. A už bylo na čem stavět.

Za vedení Bohouše Podušky přibyla další řada dobrovolníků, kterým záleželo na tom, aby se institut dále rozvíjel a věnovali tomu spoustu volného času. Napadá mě Jana Báčová, Pavel Vácha, Josef Severa, Pavel Závitkovský, Petr Jurák... Myslím, že jsme si navzájem museli padnout do oka, protože toto období 1998–2002 považuji za opravdový boom v rozvoji ČIIA.

Co Vám přineslo členství v ČIIA a v Radě ČIIA?

Mně osobně hrozně moc – nové znalosti, zkušenosti, rozhled nad situací v bankovníctví i mimo něj, možnost setkat se s ostatními auditory a vyměňovat si názory, možná to všechno podpořilo i mé sebevědomí. Díky přípravě programu CIA jsem si vylepšila také svou znalost angličtiny. Práce mě moc bavila a pozice viceprezidentky pro profesní rozvoj mě také vnitřně hodně těšila. Snažila jsem se mít před sebou jasné cíle a reprezentovat jak doma, tak v zahraničí.

Musím dodat, že pozice koordinátorky zkoušek CIA se mi také pořád líbí. Na víc už mi čas nezbývá.

Došla jste ve své funkci viceprezidentky pro profesní rozvoj stanovených cílů ?

Všechno je o lidech a jejich podpoře. A já jsem obojí ve

svém funkčním období měla. A měla jsem i vydatnou podporu v pracovních kancelářích. Všem musím znovu a znovu děkovat, že se podařilo naplnit oba cíle, které jsem od rady přijala:

- 1) Vytvořit systém dlouhodobého vzdělávání pro rozvoj profese a také jako přípravu na program CIA,
- 2) Zabezpečit realizaci certifikace CIA v České republice.

To zní všechno dost optimisticky...

Optimistické to určitě bylo, ale jednoduché rozhodně ne. Až když člověk hodnotí situaci po čase, vidí, co mohl udělat lépe. Musím přiznat, že jsem z toho měla zpočátku pěkný strach. A byla jsem vděčná panu Poduškoví, který jako prezident ČIIA vlastně celý proces tvorby systému a programu dlouhodobého vzdělávání nastartoval. Pomohl najít lidi, rozdal role a tak už nebylo tak složité proces dále rozvíjet. Založili jsme Komisi pro profesní rozvoj, scházeli jsme se pravidelně a diskutovali jednotlivé výstupy. Zcela určitě nebylo vše dokonalé, tvořili jsme něco úplně nového, základem byly anglické originály. Zpočátku jsme byli hodně závislí na překladech. A s těmi to také nebylo jednoduché.

Organizačně v této oblasti pomohli hodně pracovníci kanceláře a také Petra Sokolová s Ivanem Zelenkou svými jazykovými a profesními dovednostmi.

A co se týká certifikace a zkoušek CIA?

Dlouze a bez očekávaných výsledků se zpočátku komunikovalo s IIA, Inc. i Board of Regent v USA vlastně pouze mailem. Důležitá rozhodnutí jsme se snažili směřovat na konference, kterých se téměř vždy zástupci IIA účastnili. Pánové J. P. Garrite a G. Grossi nám byli při jednáních se zástupci IIA skutečnou oporou.

S jejich pomocí jsme se prosadili i na mezinárodním poli. Vždy jsme byli mezi těmi neaktivnějšími.

Nakonec se podařilo doladit a podepsat v červnu 1999 Smlouvu mezi ČIIA a IIA o možnosti organizovat zkoušky CIA v českém jazyce se zkušebním místem v Praze. Zkoušky organizujeme už 5 let a myslím, že to funguje.

Jaký máte názor na současné postavení a činnost ČIIA?

Podle mého názoru ČIIA v současné době poskytuje všem interním auditorům – v rámci bankovníctví, průmyslu, dopravy a v poslední době i státní správy kvalitní služby, a to zejména prostřednictvím systému vzdělávání a také metodickou podporou.

ČIIA vnímám jako základní pilíř rozvoje profese interního auditu v České republice a jako takový je díky mohutnému rozvoji v období posledních 5 let velmi pozitivně vnímán a je srovnatelný svou nabídkou služeb s instituty v zahraničí. Určitě i proto byli někteří členové ČIIA vyzváni mezinárodními strukturami ke spolupráci a jsou velmi kvalifikovanými členy mezinárodních výborů.

ČIIA získal po krátké krizi v roce 2003 znovu pevné vedení a nabral správný směr. A já jsem přesvědčena, že to tak bude i do budoucna. Musí to tak být. Vy všichni si to určitě přejete také.

ING. JAROSLAVA HŘEBÍKOVÁ
KOORDINÁTORKA ZKOUŠEK CIA

VIZE TRVALÉHO RŮSTU ANEB 10 LET SMYSLUPLNÉHO BUDOVÁNÍ INTERNÍHO AUDITU V ČESKÉ REPUBLICE?

(„Neformální zápis ze setkání Jiřího Dvořáčka a Miroslava Fehéra, které se uskutečnilo dne 2. 3. 2005, pořídil Tomáš Kafka“)

Je tomu již více (!) než deset let - co se takhle, stejně jako my dnes, sešli akademici a první interní auditoři, a položili si otázku: „K čemu je dobrý interní audit?“ (podrobně viz článek v časopise EKONOM č. 35/1994, s. 44). Přestože to tenkrát nebyl řečneme „stejný“ audit, jaký tu máme dnes, nepsalo se o něm tak často, neobjevoval se příliš v televizi. Jeho podstata byla stejná – napomáhat vedoucím resp. přesněji vrcholovým vedoucím při řízení, zdokonalování procesů, omezování rizika...



V podmínkách české ekonomiky bylo a jistě i částečně stále je zavádění interního auditu ztíženo – a to jak neznalostí jeho podstaty, tak i tím, že interní audit byl a v mnoha případech stále je nesprávně ztotožňován s vnitřní kontrolou a jejím deformovaným pojetím z minulosti, které bylo spojeno s vyhledáváním nedostatků, neúspěchů, chyb a omylů, následným vyšetřováním událostí a zaměřením se na kontrolu jednotlivců. Druhou překážkou zavádění interního auditu byl nedostatek kvalifikovaných pracovníků schopných pracovat v uvedené oblasti, což lze pokládat i za problém současnosti.

Tyto důvody byly v době tzv. „počáteční transformace“, hlavními podněty nebo chcete-li impulsy k tomu, aby vznikla užší spolupráce mezi ČEZ a.s. a Podnikohospodářskou fakultou Vysoké školy ekonomické v Praze. Aby s podstatou a možnostmi využití interního auditu byli seznámeni i studenti vychovávaní pro výkon řídicích funkcí, byl ve školním roce 1994/1995 poprvé zahájen jednosemestrální kurz interního auditu.

Při Vysoké škole ekonomické v Praze, jejímž rektorem byl prof. Ing. Jan Seger, CSc., existovalo v té době Španělsko-české středisko řízení, zaměřené na moderní metody řízení podniku. Toto středisko, jež se soustřeďovalo na proces transformace řízení jak výrobních, tak i nevýrobních organizací, a hledalo takové metody řízení, které by napomohly trvalému

růstu podniku, se v rámci spolupráce ve Španělsku také první výrazněji v praxi setkala s pojmem – interní audit.

Tehdy (a je tomu tak i v současnosti) ve Španělsku existovalo několik energetických společností ENDESA, UNION FENOSA, IBERDROLA aj. S první z nich, ve které byl ředitelem útvaru interního auditu Eduardo Hevia – tehdejší prezident španělského institutu interních auditorů, navázal úzkou spoluprací ČEZ a.s., do které se dále zapojilo i zmiňované Španělsko-české středisko při VŠE v Praze. Jedním z prvních významnějších výsledků této spolupráce bylo uspořádání školení na téma: „Teorie a praktiky interního auditu“, kterého se zúčastnili jak pracovníci ČEZ a.s. Ing. Ivo Středa, Kamil Urban, Ing. Rodan Svoboda a další, tak i ostatní – mezi nimi Doc. Ing. Jiří Dvořáček, CSc.

Další iniciativou těchto (řekněme tak trochu s nadsázkou) prvních „nadšenců interního auditu“ nejen těch ze společnosti ČEZ a.s., Vysoké školy ekonomické v Praze, Svazu průmyslu a dopravy ČR a Bankovní asociace bylo založení Českého institutu interních auditorů (ČIIA), který byl jako právnická osoba zaregistrován na MV dne 21. 12. 1994.

K základním cílům tehdy vznikajícího Českého institutu interních auditorů patřilo zejména (viz článek v Hospodářských novinách ze dne 17. 2. 1995):



- soustředění osob, které pracují jak v oblasti interního auditu, tak v oblastech příbuzných,
- poskytování členům ČIIA informace o rozvoji interního auditu a zabezpečování společného postupu v poznávání a řešení problémů této profesní činnosti,
- poskytování konzultační činnosti jako profesionální pomoci v jednotlivých oblastech interního auditu, zkoumání problematiky interního auditu s cílem dát vedení podniků, společností a organizací včetně územních objektivní přehled o možnostech interního auditu,
- organizování různých forem vzdělávání,
- publikování studií a prací k získání a rozšíření znalostí o funkci interního auditu.

Příprava vzniku ČIIA byla projednána s vedením Evropské konfederace institutů interních auditorů, s některými národními instituty interního auditu a s Mezinárodním institutem interních auditorů. Institut tak měl od počátku aktuální informace zejména přímo z IIA Inc. (USA). Jednou z prvních akcí ČIIA pak byl ustavující sněm 11. března 1995.

Aktivita spojená se vznikem a počátečním fungováním ČIIA však nepředstavovala zpočátku jen definování stanov a výše členských příspěvků, přijetí Etického kodexu interního audi-

tora, zvolení řídicích orgánů a vyslovení se k plánům činnosti, ale mnohem více...

Uspořádat přednášku, tehdy ještě ve Štěpánské ulici (dnes má ČIIA již vlastní prostory na Karlově náměstí 3), znamenalo připravit nejen její obsah, ale nasmlouvat lektory, zamluvit místnost, zaslat pozvánky, nakoupit chlebíčky, udělat kafe apod.

Počátky ČIIA by bylo možné kromě určitého sjednocujícího (sdružujícího) faktoru vyjádřit zejména snahou o dlouhodobý a trvalý růst a to v nejrůznějším pojetí:

- růst získaných a dále předaných informací o interním auditu,
- růst kvality těchto informací,
- růst kvality práce interních auditorů,
- růst počtu členů ČIIA,
- růst kvality služeb poskytovaných ČIIA,
- atd.

Je na první pohled viditelné, že ČIIA v tomto ohledu v průběhu uplynulých deseti let zaznamenala velký úspěch, nyní je však důležité, aby byla tato vize nadále potvrzena a následována a stala se vizí trvalého růstu !!!



ALKETA :

Ing. Josef Kopec

Kde a kdy jste se setkal s profesí „interní auditor“ poprvé?

Bylo to koncem roku 1992, kdy mě předseda představenstva ČEZ, p. Karas, nabídl práci v týmu, který měl vybudovat interní audit. A nabídka byla tehdy dána na základě mé vhodné profesní přípravy – auditu jakosti, ochrany životního prostředí a Peer reviewera v oblasti bezpečnosti jaderných elektráren. Měl jsem čas jeden měsíc na získání informací o interním auditu a rozhodnutí. Následný rozhovor s p. Karasem vedl k radikální změně mé profese. Podmínky pro vznik a rozvoj IA v ČEZ byly velkorysé, ale také náročné. Za 100 dní předvést představenstvu výsledky prvního auditu. Start se podařil, audit získal pozitivní hodnocení a otevřenou cestu k výcviku u známých zahraničních partnerů.

Proč jste se stal interním auditorem?

V daném období to v našich podmínkách byla zcela nová profese a byla to výzva. Po 13 letech práce ve výzkumu JE a 13 letech výkonného řízení na JE se mi zdálo, že bych si mohl dovolit zřejmě poslední změnu v orientaci profese. Auditorská pozice byla příležitostí získat praxi na úrovni vrcholového managementu a zúčastnit se na významných transformačních akcích firmy (rozsáhlý ekologický program, modernizace elektráren, stavba JE Temelín). Poznat chod firmy z jiného úhlu pohledu než technického. Mít možnost provádět vlastní nezávislé analýzy, získávat nedeformované informace, vytvořit objektivní názor, dokázat přesně a výstižně zaujmout stanovisko a podpořit rozhodování vrcholových managerů.

Jaké bylo Vaše očekávání při zvolení radním ČIIA a členem kontrolní komise, čeho jste chtěl dosáhnout (Vaše cíle)?

Byl jsem členem první sestavy Rady a předmětem mého působení byla profesní praxe, zejména metodologie práce auditora. V té době existovalo nadšení pro sebevzdělávání a pracovní skupina členů ČIIA vytvořila jednu z prvních českých publikací o řízení a kontrole a přístupu auditorů k posuzování funkčnosti a efektivnosti řídicího systému institucí. To plně zahrnovalo zájmy a cíle moje i mých kolegů, protože záměr navazoval i na naše povinnosti pracovní – zdokonalovat ve firmách řídicí a kontrolní mechanismy, které jsou především klíčem k výkonnosti a prosperitě společností.

Co Vám přineslo členství v ČIIA?

Především kolegiální přátelství, výměnu znalostí a zkušeností, diskusní platformu, řešení společných problémů. Dále dobrý přístup k informacím, knihovnu a členské stránky web IIA.

Co Vám přinesla funkce radního ČIIA, člena kontrolní komise?

Vlastní funkce (ať viceprezidenta či vedoucího kontrolní komise) v období startu a rozvoje institutu byla příležitostí k přímým kontaktům s evropskou špičkou auditorů a přenosu know-how do našich podmínek. Institut se transformoval na komerční bázi a stal se v konkurenčním prostředí významnou vzdělávací organizací

Čeho jste dle Vašeho názoru dosáhl ve své funkci (významná naplnění cílů)?

Ve společnosti ČEZ jsem působil ve všech funkcích řízení i výkonů interního auditu a získal zkušenosti zejména v manažerské informatice, ve vyjednáváních, v komunikaci, což jsou předpoklady pro poradenské a konzultační činnosti. Pro působení v roli lektora ČIIA to byl značný podpůrný prvek, jak efektivně poskytnout znalosti, praktické dovednosti ostatním kolegům auditorům.

Jaký je Váš názor na současné postavení a činnost ČIIA?

Současnost značně ovlivnila masová rekvalifikace a vzdělávání auditorů státního a veřejného sektoru. Zákonem určená působnost IA v orgánech a institucích má zcela jinou pozici než IA v podnikatelské sféře, kde útvary vznikly uznáním jeho přídavné hodnoty, významného vlivu na výkonnost vnitřního řídicího systému společností a role v podpoře rozhodování vrcholového managementu. V této situaci nebylo jednoduché hledat na úrovni Rady vhodnou koncepci a strategii komerčních aktivit institutu. Veřejnosprávní sektor pojal IA jako „typ kontroly“ a nedocenil jeho roli v řetězci finančního řízení, zejména v oblasti získávání grantů EU. Auditóři s certifikátem absolvování kurzu získávají platové zařazení v příslušné třídě, produkují určité výstupy a ztrácí motivaci pro zdokonalení profese. Strategie Rady nedocenila nutnost oslovení managementu veřejného sektoru, marketingu členů Rady v této úrovni. Nebyly prodávány informace typu znalosti, dovednosti (resp. nakupované knowhow znalých lektorů), ale certifikáty, osvědčení; a podle toho byly sjednávány i ceny.

Jak vidíte budoucnost interního auditu a ČIIA v našich podmínkách (ČR) a v kontextu dění mimo naše hranice?

Obnovení pozice a zvýšení prestiže ČIIA vhodnou aplikací všech principů, které učíme ostatní auditory – koncepční, prozíravá strategie, kreativní a cílové řízení ex-ante vrcholovým orgánem, rozpoznání, řízení a zvládnutí rizik, umění získávat informace a naslouchat, užívání vhodné komunikace uvnitř i vně institutu a reakce zpětné vazby na výsledky kontroly a monitoringu a na podněty zákazníků i personálu. Kontext se zahraničím budou postupně poznávat instituce našich členů. Bezplatná pomoc ve fázi „formování“ finančního řízení, kontrol a auditu orgánů a institucí se v důsledcích projeví zcela opačným efektem ve finančních tocích grantů, podle toho, kdy budou uznání způsobilými příjemci nebo zprostředkovateli.

Na základě Vašich zkušeností, jakou radu by jste dal budoucím prezidentům (členům čestného prezidia) / radním ČIIA (členům kontrolní komise)?

Snížit počet členů Rady na pět, protože devět názorů a několik „skupinových zájmů“ obtížně zvládne i zkušený President. Sestavu Rady lze navrhnout následovně – prezident, dva z praxí managerů útvary IA a pro další pozice získat zkušené organizátory vzdělávání (z VŠ – znalých přípravy profilů vyučovacích předmětů, segmentace na lekce, tvorby rozvrhů, akreditace předmětů, práce s lektory atd.). Anebo alespoň jednoho „pedagoga“ získat pro práci přímo v Kanceláři. Institut je prioritně o umění vzdělávat auditory a teprve v druhé linii o odbornosti auditu.

ING. JOSEF KOPEC

ZE VZPOMÍNEK PAMĚTNÍKA – PRVNÍHO „ZAMĚSTNANCE“ KANCELÁŘE ČIIA

(Rozhovor s Kamilem Urbanem)

V organizacích energetiky pracoval 43 let. V posledních letech v sekci Interní audit ČEZ, a.s.

Pro znalost španělštiny byl v počátcích vzniku ČIIA zprostředkovatelem kontaktů s auditory Španělského institutu interních auditorů a s Interním auditem jedné z největších španělských energetických společností ENDESA. Na jaře 1992 se v Madridu zúčastnil jednání vedoucích představitelů ENDESA a ČEZ při uzavření smlouvy o společné kooperaci a rozvíjení spolupráce mezi oběma společnostmi. Tam poprvé zazněla i otázka vytvoření interního auditu v ČEZ. Ke konkretizaci a užší spolupráci při vzniku interního auditu došlo pak v roce 1993.

Dlužno připomenout obětavého přístupu španělských kolegů – zkušených auditorů, zejména tehdejšího prezidenta Španělského institutu interních auditorů pan Eduardo Hevia a viceprezidenta pro profesní rozvoj a oblast vzdělávání pan Jesús García Martín při školení českých auditorů na téma „Praktiky interního auditu“.

Byl i při všech počátečních fázích vzniku Českého institutu interních auditorů.

V květnu 1995 odešel do důchodu a ještě téhož roku v říjnu se stal „prvním zaměstnancem“ kanceláře ČIIA, kde působil až do roku 2000.

Vzpomeneš si ještě jak došlo k výběru místa prvního sídla ČIIA?

Tady je třeba pojednat poněkud obsírněji. V roce 1993 jsem spolupracoval s Doc. Dvořáčkem – vedoucím Španělsko-Čes-

kého střediska řízení při VŠE, které sídlilo v budově VŠE ve Štěpánské ulici, na přípravě publikace ŠPANĚLSKO. Jirka Dvořáček již tenkrát projevoval čilý zájem o profesi auditu a pojem interní audit mu nebyl cizí. Později se stal jedním ze zakladatelů českého institutu interních auditorů.

Když pak středisko ukončilo svoji činnost nabídl Radě ČIIA přenechání dvou místnosti pro institut. Následovala smlouva s VŠE o pronájmu a tak ČIIA v květnu 1995 získal své první sídlo. Tím mohly být zahájeny vzdělávací semináře a konzultace.

Kdy a za jakých okolností zahájila kancelář svoji rozšířenou působnost?

Z rozšiřující se členskou základnou a potřebou umožnit členům kontakt s institutem, poskytovat novým zájemcům informace o poslání institutu a v neposlední řadě zpřístupnit vlastní knihovnu pro studium odborné literatury bylo zapotřebí, aby kancelář ČIIA pravidelně zahájila činnost. V říjnu 1995 mne oslovil tehdejší prezident ing. Ivo Středa zda bych převzal funkci „správce“ kanceláře. V té době jsem byl již několik měsíců v důchodu a tak jsem pochopitelně nabídku s radostí přijal. Myslím si, že místo mně bylo nabídnuto zejména proto, že pojem interní audit mi nebyl novinkou. Asi i to bylo pro mé přijetí a obsazení kanceláře rozhodující.

Co následovalo potom, co bylo tvým prvním úkolem v působení správce, nebo tajemníka kanceláře?





| první návrh loga

| „lepenice“

| digitalizace

| 3D

| 10. výročí

Moje nové působení pro ČIIA v kanceláři jsem zahájil dne 1. listopadu 1995 na základě „Dohody o provedení práce“. Zadáání znělo „v době od 1. 11. do 31. 12. 1995 vykonávat pro ČIIA práce na tvorbě vnitřních norem ČIIA a dále práce organizačního, správního a administrativního charakteru“ za odměnu 4 200.- Kč měsíčně.

1. listopadu 1995 byl zahájen pravidelný provoz kanceláře v rozsahu 6 hodin týdně. Členové a tehdejší noví zájemci o interní audit si pamatují že provozní hodiny byly v úterý, středu a čtvrtek od 14 do 16 hodin. Tyto hodiny nebyly tabu a brzy se stalo zvykem, že kancelář byla přístupná zájemcům částečně i v dopoledních hodinách a téměř vždy i po 16 hodině. Ukázalo se totiž, že původní předpoklad 6 hodin týdně je nedostatečný.

Tajemníka kanceláře v jediné osobě jsem vykonával až do jara 1999, kdy postupně docházelo k profesionalizaci činnosti kanceláře a přijímání dalších pracovníků.

Na podzim roku 1999 se stal ředitelem Českého institutu interních auditorů tajemník ČIIA Ing. Rodan Svoboda a po jeho nastěhování do sídla ČIIA, byla kancelář zpřístupněna celodenně pět dnů v týdnu.

Vraťme se ještě k začátkům, co nábytek, komunikační a jiná kancelářská technika?

Žádná nebyla, nábytek byl skromný – školní, zapůjčený z VŠE. Pojítkem s členskou základnou byl z počátku pouze pronajatý telefon. Postupně, jak institut bohatl, byl zakoupen fax a repasovaná kopírka, která přes své stáří je dodnes funkční i v nových prostorách ČIIA. První počítač byl zapůjčen Komerční bankou, byl to starý dobrý DELL 386!

Přes tyto skromné začátky a omezené prostory (často v dobrém úmyslu míněnými kritickými poznámkami z řad členské základny) se přesto doufám povedlo vytvořit hojně navštěvovaný stánek pro interní auditory.

Jak to bylo s merkantiliemi, mam na mysli hlavičkové dopisní papíry, razítka a podobně, měl institut své logo?

Záhy jsem si uvědomil, že s potřebou korespondence je nutno vytvořit nějakou hlavičku dopisních papírů, nejlépe s vlastním logem ČIIA. Vhodným způsobem také zviditelnit ČIIA při pořádaných akcích a shromážděních nějakým zna-

kem, nebo logem. Začátkem prosince 1995 jsem vytvořil několik prvních návrhů loga, které však dle mého názoru málo vystihovaly tehdy již ve světě zavedené a velmi se podobající vžitě společné znaky IA.

Mnohé národní instituce IA, Evropská konfederace IA a IIA Inc. měla loga jejímiž charakteristickými znaky byla dvě II v různých grafických mutacích. Vyšel jsem tedy z tohoto poznání a použil jako výchozí, logo mezinárodního institutu IIA Inc. do něhož jsem zakomponoval české „č“. Logo se však tvarem částečně podobalo znaku Certified Internal Auditor (CIA).

Proto jsem se z důvodu možné autorské kolize spojil faxem s bývalým předsedou ECIA panem Jean-Pierrem Garittem a návrh mu zaslal se žádostí o souhlas, nebo event. připomínky. Telefonicky jsme potom obdrželi souhlas. Poté jsem tvar loga graficky dokončil v konečné podobě, v t.zv. „lepenici či skládačce“ (viz postup - foto), a po schválení prezidentem a tajemníkem ČIIA jsme tento vzor zadali k odbornému matematickému a grafickému počítačovému zpracování.

No a teprve pak bylo možné objednat dopisní papíry s hlavičkou, razítka, zadat vizitky pro Radu ČIIA a nechat vyrobit panely s logem ČIIA.

Musím ještě poznamenat, že jsem v červenci 1999 přihlásil logo, jako ochrannou známku na Úřadu průmyslového vlastnictví, a dne 27. 7. 1999 bylo registrováno pod číslem přihlášky 145231 logo „ČIIA“ a pod číslem 145230 kombinované – slovní pruhové logo „Český institut interních auditorů“.

Od roku 2004 ČIIA používá také nové 3D logo v málo pozměněné podobě, v letošním roce pak logo k 10. výročí (viz obr.)

Jak vidíš dnes po tvém odchodu z ČIIA postavení a činnost ČIIA?

Hodnocení přenechám povolanejším. Co však s odstupem několika let nemohlo ujít mé pozornosti a náleželo při mém aktivním působení v ČIIA i do mé pracovní náplně (působil jsem v redakční radě časopisu a spolupracoval při korekturách překladů) je, jak ČIIA věnoval od svého vzniku velkou pozornost vydavatelské činnosti – pro své členy vydával překlady základních dokumentů IIA, Standardy, ale i větší publikace.

Podle vzoru svých španělských učitelů jsme začali vydávat


i čtvrtletník, který členy organizace informoval a nadále informuje o veškerém dění minulém i o připravovaných akcích.

V této činnosti získal ČIIA ochotného spolupracovníka, Reklamní agenturu P&M, která je podepsána nejenom pod vydáváním časopisu, nejrůznějších tiskovin, ale i všech publikačních institutů. A že jich není málo, jak zjišťuji – celkem dosud bylo vydáno 38 publikací. V roce 2002, pak tato agentura pomohla ČIIA založit vlastní nakladatelství a získat pro něj ISBN (80-86689) a pro časopis ISSN (1213-8274).

To vše není za dobu deseti let málo.

Přece ještě jednu otázku nakonec. Udržuješ nějaký kontakt se španělskými auditory i po tvém odchodu z ČIIA?

Nelze ani jinak, za mého působení v interním auditu a v ČIIA jsem se setkal s mnohými španělskými kolegy. O některých jsem se již zmínil. Další jsem poznal při setkáních na různých akcích pořádaných ČIIA, na příklad Ing. Luis Aranaz, ředitel interního auditu společnosti IBERDROLA a současný prezident Španělského institutu IA v březnu 1998 na Sněmu ČIIA prezentoval svou přednášku na téma „Nový rámec a budoucnost interního auditu“. Z této návštěvy jsou i tato dvě foto.

Při mých dovolených ve Španělsku a Madridu se setkávám se všemi, které jsem poznal. Scházím se s Eduardem Heviou, Jesúsem Garcíou Martínem a vždy navštívím přátele v sídle Španělského institutu IA, naposled v září 2003. Jesús - vynikající pedagog, který nám v roce 1994 přednášel ve Štěpánské, trávil na moje pozvání již druhou dovolenou v Praze. Při této příležitosti jsem mu představil i nové sídlo na Karlově náměstí, uvítal ho bývalý ředitel ČIIA Rodan Svoboda. Letos mi přislíbil návštěvu – dovolenou v Praze i nynější prezident Španělského institutu Luis Aranaz. Přátelství si udržuji čilou vzájemnou korespondencí. 

ROZMLOUVAL MIROSLAV FEHĚR

P.S. „dědek“ Kamil v roce 2004 oslavil již 75. narozeniny – blahopřejeme.



ALKETA :

Věra ChládoVá

Věra ChládoVá je zaměstnancem odboru Centrální harmonizační jednotka pro finanční kontrolu Ministerstva financí. Podílí se na vytváření koncepce systému finanční kontroly ve veřejné správě a harmonizaci služby interního auditu v orgánech veřejné správy.

Více jak dvacet let působila v bankovní sféře. Od roku 1990 pracovala ve vedoucích pozicích v bance. V roce 1994 byla jmenována do funkce ředitelky odboru interního auditu a kontroly, kterou vykonávala několik let. Byla u zrodu Českého institutu interních auditorů, členkou Rady ČIIA.

Působila v redakční radě prvních časopisů „Interní auditor“ a několik let byla viceprezidentkou pro profesní rozvoj ČIIA.

Kde a kdy jste se setkala s profesí „interní auditor“ poprvé?

Moje první setkání s profesí auditu bylo prostřednictvím externího auditora, který v roce 1991 prováděl v bance roční účetní závěrku hospodaření a hledal v bance útvar interního auditu, s kterým by mohl při své činnosti spolupracovat. V té době fungoval v bance pouze kontrolní útvar, a tak z rozhodnutí vedení banky byl zřízen útvar interního auditu. Při vzniku tohoto útvaru nám pomohl externí auditor v nezávislém postavení na řídicích a výkonných strukturních v souladu s mezinárodními standardy IIA pro profesionální praxi interního auditu. Byly vypracovány základní dokumenty pro činnost útvaru. Statut, Etický kodex interního auditu, Směrnice pro výkon interního auditu a další dokumenty. Později byl v bance zřízen též Výbor pro audit.

Proč jste se stala interním auditorem?

Profese interního auditu byla pro mne příležitostí k získání nových vědomostí, nového přístupu k prověřování systémů, procesů, projektů v bance. Byla jsem přesvědčena, že se jedná o zajímavou a tvůrčí profesi, ve které mohu uplatnit své znalosti a zkušenosti.

Jaké bylo Vaše očekávání při zvolení do Rady ČIIA a následně do funkce viceprezidentky pro profesní rozvoj, čeho jste chtěla dosáhnout (Vaše cíle)?

Při svém zvolení do Rady ČIIA v roce 1995 a později do funkce viceprezidentky pro profesní rozvoj jsem si uvědomila, jak nesmírná práce nás všechny čeká, abychom profesně dohnali své kolegy ze zahraničí, kteří interní audit budovali desítky let. Na počátku své činnosti jsme hlavně museli dokázat, že potřebné knowhow této profese předáme co nejdříve našim interním auditorům. Hlavním cílem v této době bylo nastartovat rozvoj profesních znalostí a zkušeností interních auditorů formou seminářů a dlouhodobého vzdělávání, na základě nejlepších zkušeností a mezinárodně uznávaných standardů IIA. Pořádali jsme diskusní fóra, odborné konference a později též mezinárodní konference se zahraničními účastníky, kteří byli zkušenými odborníky v profesi interního auditu.

Co Vám přineslo členství v ČIIA?

Členství v ČIIA jsem získala a získávám profesní znalosti. Institut je pro mne zdrojem informací o vývoji profese interního auditu. V ČIIA jsem se seznámila s mnoha zajímavými zahraničními experty, jako jsou páni: prezident IIA pan William Bill Bishop, Giovanni Grossi, Jean Pierre Garitte, Ramiro Cibrián, vedoucí delegace EK v ČR a mnoho dalších. Také jsem zde navázala pevná přátelství, jak se členy rady, tak s interními auditory z členské základny. Byl a je to dobrý pocit vědět, že kdykoliv se můžeme jeden na druhého obrátit pro radu, podporu, a to nejen z hlediska profese, ale i v osobním životě. Současná uspěchaná a náročná doba nám již nedovoluje se tak často scházet, ale vítáme každou možnost jako je řádný sněm nebo konference, abychom se sešli a pohovořili o starých i nových časech, o svých plánech a rodinách.

Co Vám vzalo členství v ČIIA?

Musím konstatovat, že členství v ČIIA mi vzalo desítky hodin volného času, které jsem mohla strávit třeba úplně jinak. Všechna zasedání rady, fóra, příprava sněmů, konferencí, koncepcí vzdělávání a ostatních aktivit vyplývajících z činnosti institutu se převážně konaly po pracovní době, o sobotách a nedělích. Byli jsme nadšenci, jejichž odměnou byla pochvala členské základny za dobře připravenou konferenci, řádný sněm nebo seminář. To vše jsme mohli dělat hlavně s podporou příslušníků našich rodin, kteří nám nevyčítali, že nás doma málo vidí.

Čeho jste dle Vašeho názoru dosáhla ve své funkci v ČIIA?

Svoji funkci jsem se snažila vykonávat co nejlépe, takže hodnocení mé působnosti nechám na těch, kteří mě do funkce zvolili, a to je členská základna ČIIA.

Jaký je Váš názor na současné postavení a činnost ČIIA?

ČIIA měl po svém založení, podle názoru zahraničních kolegů, přímo raketový start. Jako jeden z dobrovolného spolku interních auditorů z postkomunistických zemí se stal pobočkou IIA (Chapter) a v roce 2002 se transformoval na institut IIA (Institute) a obdržel certifikát „Institut IIA Czech republic“. ČIIA se tak stal 33. místem na světě, kde IIA zastupují Institute.

O to těžší bylo a bude stále udržovat tento kredit mezi zahraničními instituty. Myslím si, že současné postavení a činnost ČIIA je na velmi dobré úrovni. Není to pouze moje mínění, ale potvrzují to i slova a uznání zahraničních expertů při setkáních na mezinárodních a národních konferencích. V současné době je důležitým úkolem pro ČIIA zajistit ve spolupráci s MF a dalšími partnery adekvátní vzdělávání a školení interních auditorů orgánů veřejné správy, kteří nyní tvoří velkou část členské základny.

Jak vidíte budoucnost interního auditu a ČIIA v našich podmínkách (ČR) a v kontextu dění mimo naše hranice?

Interní audit hraje významnou roli v oblasti identifikace řídicích a kontrolních procesů organizace, jejich popisu, pochopení a porozumění chodu organizace. Konzultační, poradenskou a analytickou činností přispívají interní auditori k identifikaci rizik a jejich předcházení. Hodnotí nastavená kritéria pro hospodárný, účelný a efektivní výkon organizace. Tato služba, pokud je vykonávána profesionálně a s náležitou péčí, bude vždy neocenitelným nástrojem managementu organizace. Interní audit bude mít vždy významnou roli pro management v rámci procesu nastavení systému řádné správy a řízení společnosti (Corporate Governance). V kontextu dění i mimo naše hranice bude určitě vyvíjen tlak z EU, aby organizace v ČR fungovaly v souladu s principy Corporate Governance. Bude to podpora a příležitost pro interní audit prokázat svoji přidanou hodnotu organizaci.

Na základě Vašich zkušeností, jakou radu byste dala budoucím prezidentům/radám ČIIA?

Nechci dávat rady, ale na základě svým zkušeností bych spíše budoucí Radě ČIIA a prezidentům popřála hodně sil a pevných nervů v nelehké činnosti. Myslím si, že tím nejdůležitějším pro jejich práci je naslouchat hlasům z členské základny, jejich požadavkům, využívat zpětné vazby o splněných či nesplněných cílech ČIIA a stále udržovat spolupráci s IIA k předávání nejlepší praxe a informovanosti o vývoji v této profesi.

VĚRA CHLÁDOVÁ

POZICE ČIIA VE SVĚTĚ V ROCE 2005, TŘI ROKY PO TRANSFORMACI

Nárůst členů:

Celkový počet členů IIA vzrostl o 34% z 74 236 (k 31. 12. 2001) na 99433 (k 31. 12. 2004).


V roce 2005 členská základna IIA zahrnuje cca 165 zemí světa. Z toho 120 zemí je zastoupeno prostřednictvím institutů nebo poboček IIA a zbývajících 45 zemí je zastoupeno pouze individuálními členy. Celkový počet členů ČIIA vzrostl o 137% z 363 (k 31. 12. 2001) na 860 (k 31. 12. 2004). Tímto nárůstem se ČIIA posunul z 33. místa v roce 2002 na 19. místo v roce 2005 ve světovém pořadí velikosti národních zastoupení IIA (řazeno dle počtu členů IIA – viz. tabulka níže). V žebříčku IIA poboček nebo institutů podle celkových výnosů ČIIA obsadil dokonce 10. místo na světě. IIA používá pro vymezení národních zástupců ve svých orgánech (vymezeno 10 míst) kritérium kombinující počet členů a celkové výnosy národního institutu nebo pobočky. V rámci tohoto kombinovaného kritéria ČIIA obsadil v roce 2005 13. místo na světě. Pokud by v následujících letech ČIIA rostl obdobným tempem, předstihl další 3 země a dostal se do TOP 10 dle kombinovaného kritéria, pak by měl právo na vlastního zástupce v mezinárodní radě IIA (Global IIA Board).

Nové Instituty IIA:

Po transformaci ČIIA v roce 2002 IIA zatím neuznalo žádné nové Instituty. O transformaci z pobočky na institut bude IIA rozhodovat v červnu 2005 v případech poboček Portugalsko a Jižní Korea. Podmíněný a přípravný status Institutu IIA získalo Bulharsko v roce 2003 s 278 členy IIA. Definitivní potvrzení statusu Institutu IIA pro Bulharsko je očekáváno v červnu 2005 nebo 2006.

I v roce 2005 tedy ČIIA zatím zůstává jediným institutem IIA z bývalých států střední a východní Evropy.

Česká republika a sousedící země:

ČIIA je se svými 860 členy IIA favoritem ve střední Evropě. Polsko má 166, Německo 1542, Rakousko 249 a Maďarsko 123 členů. Slovensko zatím není oficiálně uznanou pobočkou IIA. Slovenský institut interních auditorů má 66 členů z nichž je část individuálními členy IIA a dalších 47 členů / občanů slovenské národnosti jsou členy IIA prostřednictvím jejich členství v ČIIA. 

„HUSTOTA INTERNÍCH AUDITORŮ VE SVĚTĚ“:

V hustotě interních auditorů (členů IIA) na počet obyvatel se ČIIA s cca 84 členy na milion obyvatel řadí do TOP15 světového žebříčku.

Do pěti nejvýznamnějších regionů v hustotě členů patří Singapur, Izrael, region Severní Ameriky (USA, Kanada a Karibské ostrovy) UK&Irsko, a Austrálie s 292, 166, 149, 108 a 107 členy na milion obyvatel.

Struktura a počet členů IIA k 31. 12. 2004

| Poř. | Země / Region | Počet členů IIA |
|------|--|-----------------|
| 1 | Severní Amerika (USA, Kanada a Karibské ostrovy) | 49 260 |
| 2 | UK & Irsko | 6 926 |
| 3 | Jihoafrická republika | 3 275 |
| 4 | Čína | 2 187 |
| 5 | Francie | 2 143 |
| 6 | Austrálie | 2 103 |
| 7 | Tchaj-wan | 2 030 |
| 8 | Indie | 1 883 |
| 9 | Itálie | 1 788 |
| 10 | Thajsko | 1 739 |
| 11 | Malajsie | 1 721 |
| 12 | Německo | 1 542 |
| 13 | Japonsko | 1 426 |
| 14 | Brazílie | 1 394 |
| 15 | Španělsko | 1 306 |
| 16 | Singapur | 1 170 |

| | | |
|-------------------|-------------------------|---------------|
| 17 | Filipíny | 1 130 |
| 18 | Izrael | 1 083 |
| 19 | Česká republika (ČIIA) | 860 |
| 20 | Nizozemí | 841 |
| 21 | Belgie | 717 |
| 22 | Dominikánská republika | 662 |
| 23 | Mexiko | 632 |
| 24 | Norsko | 581 |
| 25 | Finsko | 543 |
| 26 | Švédsko | 527 |
| 27 | Argentina | 508 |
| 28 | Indonézie | 389 |
| 29 | Keňa | 383 |
| 30 | Ekvádor | 370 |
| 31 | | |
| 33 | Pozice ČIIA v roce 2002 | 363 |
| | | |
| 92 | Bangladés | 10 |
| <i>IIA Celkem</i> | | <i>99 433</i> |

Na závěr bych chtěl poděkovat všem, kteří přispěli k vybudování skvělé pozice ČIIA v průběhu jeho desetileté existence. Pevně věřím, že ČIIA si v budoucnu tuto pozici ve světě udrží a upevní.

ING. PETR JURÁK, MBA, CAT, CIA

VICEPRESIDENT ČIIA ODPOVÍDAJÍCÍ ZA OBLAST FINANCOVÁNÍ

ALKETA :

Ing. Lubomír Kučera

S profesí interní auditor jsem se setkal poprvé vlastně v okamžiku, kdy mne oslovil ředitel útvaru interní společnosti ČEZ, a. s., s nabídkou, abych se této profesi věnoval. Když jsem se s problematikou interního auditu, byl v té době jen rámcově, seznámil, velmi mne to zaujalo.

Interní audit je profese pro mne velmi zajímavá tím, že má široký odborný záběr, jde o práci pestrou, vyžadující kreativitu, invenci, někdy i intuici. Interní auditor si určitě nemůže stěžovat na nudnou nebo stereotypní práci. Právě naopak – seznamuje se se stále novou problematikou, kterou musí zvládat, setkává se s řadou lidí, sleduje různé informační zdroje, prakticky stále se učí něčemu novému.

Působil jsem v rámci ČIIA jako předseda, resp. člen kontrolní komise i jako člen Rady několik období. Mým očekáváním, jako jednoho ze zakládajících členů institutu bylo, že institut se stane propagátorem profese, místem setkávání auditorů, institucí, která bude schopna zajistit a rozšiřovat mezi členy potřebné informace o profesi, literaturu a vzdělávací programy pro auditory. Mohu říci, že většina těchto mých očekávání se naplnila.

Členství v ČIIA pro mne bylo přínosem především v oblasti vzdělávání. I když jsem se většinou vzdělávacích akcí zúčastňoval jako lektor, jak samotná příprava tak diskuse na seminářích nutí člověka k tomu, aby si systemizoval své znalosti, utřídval si je. Současně z diskuse získá člověk řadu podnětů, nápadů a inspirace pro svou práci.

Členství v orgánech ČIIA, ať kontrolní komisi, tak Radě, znamenalo především značné nároky na volný čas. Současně jsem si ale vytvořil k institutu jaksi osobní vztah, konec konců každý usiluje o to, aby jeho úsilí nevyznělo naprázdno, aby byly viditelné výsledky tohoto úsilí. V této souvislosti mi členství v orgánech přineslo jisté uspokojení z toho, že vykonaná práce nebyla zbytečná a byly smysluplná.

ČIIA získal v uplynulých letech vcelku velmi dobré renomé, obávám se ale, že v poslední době poněkud utrpělo. Nicméně profese interního auditora je zřejmě profesí perspektivní, její význam by rozhodně neměl upadat. Jak se budou interní auditori v ČR prosazovat, záleží jednak na nich samotných, jednak na institutu, který se musí více angažovat v prosazování do povědomí managerů, legislativců i pracovníků státní správy a politiků.

Zřejmě jsou do značné míry vyčerpány možnosti extenzivního rozvoje institutu z hlediska velikosti členské základny i rozsahu vzdělávacích akcí. Proto v dalším výhledu je třeba usilovat především o prohlubování kvality nabídky služeb členské základně.

ING. LUBOMÍR KUČERA



Message of Greetings to the members of IIA Czech Republic on the occasion of your 10 Year Anniversary From IIA Chairman of the Board Betty McPhilimy, CIA, CPA, CFE



On behalf of the more than 100,000 members of The Institute of Internal Auditors worldwide, I congratulate your members on this momentous event celebrating the 10th anniversary of IIA-Czech Republic. This impressive milestone demonstrates your steadfast commitment to the evolution of internal auditing and promises that "Progress through Sharing" will continue to elevate the profession in your region of the world in the years to come.

As chairman of The IIA Board of Directors, I am honored to have the opportunity to send greetings and best wishes to you. I sincerely regret that I cannot do so in person. IIA- Czech Republic exemplifies the spirit of my theme as chairman — "Seize the Moment!" Your organization's rapid development has been nothing short of miraculous — growing from the infancy of your affiliation with The IIA in 1996 to your chapter's expansion to a full-fledged national institute in 2002.

The tremendous energy of your membership, supported by your visionary leadership, has not only commanded the attention of your peers, but has significantly contributed toward accomplishing The IIA's global objectives. Your organization embraced every opportunity to "seize the moment." From your efforts toward developing your CIA program to educating your business community on the true value of internal auditing, you deserve to be commended. Your affiliate represents one of The IIA's most inspiring success stories for developing and representing a national IIA affiliate. Thank you for your contribution to the global profession thus far. I am proud to be associated with such a stellar group of professionals and I look forward to continuing to witness the prosperous growth of your organization. Congratulations on this landmark occasion: a decade of achievement!



Vážený přítel,
v rámci mých pravidelných služebních toulek internetem jsem m. j. zachytil informaci o sněmu připravovanému na závěr března t. r., který bude m. j. rekapitulovat 10 let interního auditu v ČR. V tomto období jsem aktivně působil v interním auditu a patřil jsem mezi zakládající členy ČIIA, a to za doby působení pánů Středy a Valenty v čele této instituce. Osud mě, tak jako mnohé jiné, zavál daleko od interního

auditů a moje pracovní povinnosti mi neumožní přihlásit se na Váš sněm. Dovolte mi proto požádat Vás o předání pozdravů oběma výše jmenovaným pánům jakož i všem členům tehdy poměrně malého kolektivu funkcionářů Českého institutu interních auditorů.

Díky
ING. JAROSLAV BENEŠ

Členové Rady ČIA, kontrolní komise a Čestného prezidia v letech 1995–2005

ustavující sněm – 11. března 1995 – VŠE Praha

Rada ČIA

Ivo Středa
Josef Tyll
Petr Bonk
Jaroslav Beneš
Jiří Dvořáček
Josef Kopec
Helena Pleskotová
Martin Lajtkep
Rodan Svoboda

Kontrolní komise

Vladimír Valenta
Jiří Škoda
Lubomír Kučera

Čestné prezidium

Lubomír Voleník
Petr Karas
Jan Velek
Jan Seger
Ladislav Langr

1. řádný sněm – 2. března 1996 – Praha

Rada ČIA

Ivo Středa
Josef Tyll
Petr Bonk
Jaroslav Beneš
Jiří Dvořáček
Josef Kopec
Rodan Svoboda
Věra Chládová
Ivana Košlerová

Kontrolní komise

Vladimír Valenta
Jiří Škoda
Lubomír Kučera

Čestné prezidium

Lubomír Voleník
Petr Karas
Jan Velek
Jan Seger
Ladislav Langr

2. řádný sněm – 8. března 1997 – Praha

Rada ČIA

Vladimír Valenta
Josef Tyll
Petr Bonk
Bohuslav Poduška
Věra Chládová
Josef Kopec
Rodan Svoboda
Ivana Košlerová
Jan Špaček

Kontrolní komise

Jaroslav Beneš
Eliška Jindřichová
Lubomír Kučera

Čestné prezidium

Lubomír Voleník
Petr Karas
Jan Velek
Jan Seger
Ladislav Langr
Ivo Středa
Václav Peřich



3. řádný sněm – 26. března 1998 – Praha

Rada ČIA

Vladimír Valenta
Bohuslav Poduška
Věra Chládová
Rodan Svoboda
Lubomír Kučera
Marie Kulhavá
František Orság
Petr Randl
Ivan Zelenka

Kontrolní komise

Eliška Jindřichová
Josef Kopec
Libuše Knytllová

Čestné prezidium

Lubomír Voleník
Petr Karas
Jan Velek
Jan Seger
Ladislav Langr
Ivo Středa
Václav Peřich

4. řádný sněm – 26. února 1999 – Praha

Rada ČIA

Bohuslav Poduška
Věra Chládová
Rodan Svoboda
Lubomír Kučera
Marie Kulhavá
František Orság
Petr Randl
Ivan Zelenka
Jaroslava Hřebíková

Lubomír Kučera
Jaroslava Ryjáčková

Čestné prezidium

Lubomír Voleník
Petr Karas
Jan Velek
Jan Seger
Ladislav Langr
Ivo Středa
Václav Peřich
Vladimír Valenta

Kontrolní komise

Jiří Škoda

5. řádný sněm – 29. března 2000 – Praha

| | |
|---|--|
| Rada ČIIA Bohuslav Poduška Josef Severa Pavel Vácha Marie Kulhavá František Orság Dalibor Mozdřeň Ivan Zelenka Jaroslava Hřebíková Jan Pohl | Lubomír Kučera Jaroslava Ryjáčková Čestné prezidium Lubomír Voleník Petr Karas Jan Velek Jan Seger Ladislav Langr Ivo Středa Václav Peřich Vladimír Valenta |
| Kontrolní komise Jiří Škoda | |

6. řádný sněm – 3. dubna 2001 – Štířín

| | |
|--|--|
| Rada ČIIA Bohuslav Poduška Josef Severa Jana Báčová Lubomír Kučera Petr Jurák Jaroslava Hřebíková Pavel Závitkovský Rodan Svoboda | Lubomír Kučera Jaroslava Ryjáčková Čestné prezidium Lubomír Voleník Petr Karas Jan Velek Jan Seger Ladislav Langr Ivo Středa Václav Peřich Vladimír Valenta |
| Kontrolní komise Jiří Škoda | |

7. řádný sněm – 20. března 2002 – Praha

| | |
|---|---|
| Rada ČIIA Bohuslav Poduška Jana Báčová Jaroslava Hřebíková Petr Jurák Lubomír Kučera Pavel Závitkovský Radek Pomije Josef Severa | Jaroslava Ryjáčková Josef Kopec Čestné prezidium Lubomír Voleník Petr Karas Jan Velek Jan Seger Ladislav Langr Ivo Středa Václav Peřich Vladimír Valenta |
| Kontrolní komise Eliška Jindřichová | |

8. řádný sněm – 26. března 2003 – Senohraby

| | |
|--|--|
| Rada ČIIA Radek Pomije Jaroslav Chlouba Jana Báčová Petra Sokolová Petr Jurák Marie Kulhavá Pavel Závitkovský Roman Náhončík Rodan Svoboda | Lubomír Kučera Miloslav Frumar Čestné prezidium Lubomír Voleník Petr Karas Jan Velek Jan Seger Ladislav Langr Ivo Středa Václav Peřich Vladimír Valenta Bohuslav Poduška |
| Kontrolní komise Eliška Jindřichová | |

9. řádný sněm – 24. března 2004 – Slaný

| | |
|--|--|
| Rada ČIIA Pavel Vácha Jaroslav Chlouba Jana Báčová Daniel Heidler Petr Jurák Marie Kulhavá Tomáš Pivoňka Josef Severa Milan Zolich | Vendula Kratochvílová Lubomír Kučera Čestné prezidium Lubomír Voleník Petr Karas Jan Velek Jan Seger Ladislav Langr Ivo Středa Václav Peřich Vladimír Valenta Bohuslav Poduška |
| Kontrolní komise Miloslav Frumar | |

10. řádný sněm – 31. března 2005 – Praha

| | |
|--|--|
| Rada ČIIA Pavel Vácha Jaroslav Chlouba Jana Báčová Andrea Rajmová Petr Jurák Marie Bílková Tomáš Pivoňka Josef Severa Milan Zolich | Silvie Gregorová Vendula Kratochvílová Čestné prezidium Lubomír Voleník Petr Karas Jan Velek Jan Seger Ladislav Langr Ivo Středa Václav Peřich Vladimír Valenta Bohuslav Poduška |
| Kontrolní komise Miloslav Frumar | |

RADA ČIIA



Ing. Jana Báčová, CIA
 – viceprezidentka zodpovídající
 za oblast Standardů (Know How)

absolvovala Vysokou školu ekonomickou v Praze. Od roku 1992 je zaměstnancem České národní banky. Zde pracovala v útvaru bankovního dohledu, kde se převážně zabývala problematikou externího auditu, interního auditu a vnitřních kontrolních systémů. Nyní zastává pozici ředitelky odboru interního auditu a kontroly. Členkou ČIIA je od začátku roku 2000. Od r. 2001 zodpovídá za oblast profesní praxe v ČIIA jako viceprezidentka Rady. Pravidelně přednáší jako lektor a koordinuje činnost na tvorbě slovníku auditorské terminologie. Od roku 2002 je držitelem certifikátu CIA.



Ing. Marie Bílková
 – viceprezidentka zodpovídající
 za regionální pobočku

Vystudovala VŠE v Praze. Pracovala v různých ekonomických funkcích ve velkých zdravotnických zařízeních. Od roku 1991 působí v resortu práce a sociálních věcí nejprve jako kontrolor, poté vedoucí oddělení, dnes ředitelka odboru interního auditu a kontroly. Do působnosti odboru patří interní audit MPSV, audit implementační struktury ESF, ověřování účinnosti a přiměřenosti systémů finančního řízení v organizacích podřízených MPSV, zajištění kontroly vzorku projektů v rámci ESF a kontrola výkonu státní správy resp. kvality služby poskytnuté občanovi v resortu práce a sociálních věcí. Věnuje se přednášení i publikační činnosti.



Ing. Jaroslav Chlouba
 – viceprezident zodpovídající
 za oblast vzdělávání a výměny
 zkušeností (poskytování Know How)

absolvoval ČVUT v Praze, fakultu strojní. Po řadě zaměstnání v průmyslu a službách přešel do veřejné správy jako koordinátor výkonu státní správy ve Středočeském kraji na Ministerstvu vnitra ČR v roce 1991. Na Krajském úřadě Středočeského kraje se podílel na založení útvaru interního auditu, který nyní vede. Pracovní skupina interního auditu krajských úřadů ho v roce 2003 nominovala do Rady ČIIA. Na činnosti ČIIA se také podílí redakční činností v časopisu Interní auditor a přednáší v základních kurzech pro auditory ve veřejné správě.



Ing. Petr Jurák, MBA, CIA
 – viceprezident zodpovídající
 za oblast financování aktivit ČIIA
 včetně členských záležitostí

je absolventem Fakulty strojní a Fakulty podnikatelské při VUT Brno. Studoval na Faculty of Business and Professional Studies v Doncasteru (UK), MBA završil na J. M. Katz Graduate School of Business, University of Pittsburgh v USA. Pracovní kariéru zahájil ve společnosti Edit, s.r.o. jako manažer pro prodej a marketing. Od roku 1996 pracuje v Českém Telecomu, a.s., kde byl odpovědný za finanční controlling strategických zákazníků. Nyní, jako ředitel interního auditu finančních funkcí, je zástupcem výkonného ředitele pro interní audit.

V ČIIA je od r. 2001 členem Rady odpovídajícím za finance a členskou základnu, působí i jako lektor. Je certifikovaným interním auditorem (CIA), certifikovaným účetním technikem (CAT) a certifikovaným účetním expertem.



Mgr. Andrea Rajmová
 – viceprezidentka zodpovídající
 za marketing a komunikaci

Vystudovala Právnickou fakultu Univerzity Karlovy. Pracovala na Ministerstvu financí v odboru Evropské daňové integrace, v roce 2002 nastoupila do společnosti ČEPS, a.s., kde vede útvar interního auditu.



Mgr. Tomáš Pivoňka
 – viceprezident zodpovídající za
 oblast Standardů (Know How)

je absolventem Právnické fakulty MU v Brně se specializací na správní a finanční právo. Pracoval v kontrolních a koncepčních pozicích v oblastech státní správy a samosprávy. Od vydání zákona o finanční kontrole ve veřejné správě pracoval jako interní auditor v Kanceláři prezidenta republiky. Nyní v poradenské společnosti Ernst & Young. V rámci ČIIA působí jako lektor, konzultant a překladatel se zaměřením na veřejnou správu a evropské fondy.



Ing. Josef Severa, CIA
– 1. viceprezident ČIIA zodpovídající
za oblast vzdělávání a výměny
zkušeností (poskytování Know How)

je absolventem Vysoké školy ekonomické.

Ve společnosti EuroTel Praha, spol. s r.o.,

pomáhal založit a poté 5 let vedl útvar interního auditu. V současnosti pracuje jako manažer pro oblast interního auditu v poradenské společnosti Ernst & Young, kde vede projekty v oblasti interního auditu, procesního řízení a řízení rizik. Zabývá se též problematikou veřejné správy a strukturální politiky EU.

V letech 2000 - 2001 působil jako viceprezident ČIIA zodpovídající za marketing a komunikaci. Je certifikovým interním auditorem (CIA).



Ing. Pavel Vácha, CSc., CIA
– prezident ČIIA

absolvoval VŠCHT v Praze, kde se zabýval vědeckým výzkumem a obhájil dizertační práci. Pracoval v marketingových a obchodních funkcích ve Spolaně Neratovice a mezi-

národní obchodní společnosti ASCOP. Na pole interního auditu vstoupil ve společnosti Philips Electronics jako člen auditního týmu pro region střední a východní Evropy. Vybudoval útvar interního auditu v T-Mobile Česká republika, jehož je nyní ředitelem.

Od založení ČIIA se aktivně zapojil do jeho činnosti. Je členem Řídící komise ČIIA pro přípravu zkoušek CIA, v letech 2000/2001 vykonával funkci Viceprezidenta pro profesní praxi, podílí se na tvorbě slovníku auditorské terminologie. Je držitelem certifikátu CIA od r. 1997.



Ing. Milan Zolich
– viceprezident zodpovídající
za oblast vzdělávání a výměny
zkušeností (poskytování Know How)

absolvoval Vysokou vojenskou velitelsko-technickou školu v Martině. V armádě ČR

vykonával různé velitelské a štábní funkce. V letech 1986 až 1990 přednášel na ČVUT Praha. Od roku 1995 pracoval na Ministerstvu vnitra v kontrolních funkcích. Vybudoval zde útvar interního auditu a v nyní ho řídí.

Interním auditem se zabývá od roku 1999, v souvislosti se zahájením legislativních prací na zákoně o finanční kontrole ve veřejné správě. Přednáší jako lektor v Institutu pro místní správu MV v oboru finanční kontrola a interní audit. V loňském roce se stal členem Rady ČIIA.

KONTROLNÍ KOMISE



Ing. Miloslav Frumar, CIA

Absolvoval Vysokou školu zemědělskou Praha. Po ukončení studií začal pracovat v Zemědělském družstvu, posléze v České spořitelně, a. s., centrála v Praze, kde působil řadu let v kontrole a v současnosti šestým

rokem v interním auditu. V roce 2002 dosáhl mezinárodního certifikátu CIA.



Ing. Silvie Gregorová

Ing. Silvie Gregorová absolvovala Vysokou školu ekonomickou v Praze. Pracovala na pozicích interního auditora a má zkušenosti s nastavováním systémů jakosti dle řady norem ČSN EN ISO 9000 ve společnostech

zabývajících se strojní výrobou a poskytováním služeb. Od roku 2002 pracuje na Ministerstvu práce a sociálních věcí

jako vedoucí oddělení auditů a kontrol prostředků EU, kde pro účely čerpání Evropského sociálního fondu zavedla systém interních auditů a nastavuje systém "kontrol vzorku operací".

Vendula Kratochvílová

Absolvovala ZČU v Plzni bakalářské studium v oboru veřejná správa, a na právnické fakultě magisterské studium v oboru

právo. Od roku 2000 působí ve veřejné správě na Magistrátu hlavního města Prahy, kde začala pracovat v kontrole. Od roku 2002 se podílela na založení útvaru interního auditu a v současné době zastává funkci vedoucí oddělení interního auditu.

Členkou ČIIA je od roku 2002. Aktivně se podílí na činnosti pracovní skupiny interního auditu v rámci krajských úřadů.

KANCELÁŘ ČIIA

Kamil URBAN
Rodan SVOBODA
Daniela RENGEROVÁ
Lenka HRBÁČKOVÁ
Lenka VALENTOVÁ
Magda KEJMAROVÁ
Eva PŘIKRYLOVÁ
Antonín BOHÁČEK

Romana TLUSTÁ
Jana ŠINDELÁŘOVÁ
Miroslav FEHÉR
Jitka KOČOVÁ
Pavlína POJSLOVÁ
Flora MELENOVÁ
Petra LUKEŠOVÁ
Jan MUSIL

Jana DVOŘÁKOVÁ
Jana BĚLKOVÁ
Pavlína UHROVÁ
Zdeněk MACH
Horst LASSAK
Zdeňka KOLÁŘOVÁ



Držitelé titulu CIA – Certified Internal Auditor

Držitelé CIA – zkoušky v zahraničí 2000 – 2002

Ing. Petra Sokolová
Ing. Pavel Vácha, CSc.
Ing. Ivan Zelenka
Ing. Jaroslava Hřebíková

noví držitelé CIA květen 2001

Ing. Lucie Bažantová
Ing. Lada Houšová
Ing. Zdeněk Joska
Ing. Jan Voříšek

listopad 2001

Ing. Michal Brandejs
Ing. Petr Jurák, CAT, MBA
Ing. Jitka Kazimírová
Ing. Petr Murtin
Ing. Silvia Pirčová
Ing. Bohuslav Poduška
Ing. Josef Severa
Ing. Daniel Sladovnik
Ing. Jan Špaček
Ing. Pavol Spodník
Ing. Stanislav Svoboda

květen 2002

Ing. Jana Báčová
Ing. Romana Benešová
Ing. Miloslav Frumar
Ing. Antonín Gabriel
Ing. Michal Hašek
Ing. Ján Kendera
Ing. Petr Kobza
Ing. Jan Kotík
Ing. Petr Krivoš
RNDr. Jaromír Louda
Mgr. Radka Michálková
Ing. Stanislav Mlejnek
Ing. Hana Plaňková
Ing. Michal Pražák
Ing. Michal Prokop
Ing. Rodan Svoboda
Ing. Martin Šebestýan
Ing. Pavel Závitkovský
Ing. Marie Zoubková

listopad 2002

Anna Bachiyka
Ing. Igor Barva
BS. CMA. Michael Gallie
Ing. Martin Giduška
David Heggie
Ing. Viktória Kissová
Ing. Jana Kovaříková
Ing. Petr Kusebauch
Ing. Ivo Květoň
Ing. Pavel Langr
Ing. Kamil Levinský
Ing. Zdeněk Mařík
Kameliya Mihaylova
Ing. Petr Nather
Mgr. František Orság
Ing. Roman Pavloušek
Ing. Iveta Tomenendalová-Kosová
PhD. Vladimír Uhlíř
Elena Velikova
Mgr. Zdenka Vitásková
Ing. Jitka Žatečková

květen 2003

Ing. Petr Akštejn
Mgr. Vlastimil Červený
RNDr. Robert Džmuráň
Ing. MBA Marek Hakala
Mgr. Radim Chlubna
Ing. Eliška Jindřichová
Ing. Alena Kovalíková
Ing. Alena Křenková
Ing. Ilona Mlčáková
Ing. Jakub Mrklvský
Ing. Irena Nová
Ing. Pavol Perlík
Ing. Jiří Polášek
RNDr. Zuzana Silberová
Ing. Anna Sobkuliaková
Mgr. Jana Velková
Ing. Aleš Hlavatý
Ing. Marek Hlinecký
Ing. Tomáš Kouřil
Ing. Robert Schejbal

listopad 2003

Ing. ACCA Zuzana Bukačová

Ing. MBA Iva Cerná
Ing. Olga Deáková
Farakh Farid
BSBA Jaroslava Hlavatá
Ing. ACCA Maroš Holodňák
Bc. René Horák
Ing. ACCA Marián Hudák
Ing. Ioana Ionescu
Ing. Miroslava Kellerová
RNDr. Jaroslava Kottasová
Ing. Jan Kovalčík
Ing. Josef Medek
Ing. Kamila Meyer
Ing. Petr Miler
Ing. Otakar Procházka
Ing. Ljuba Procházková
Ing. ACCA Ivo Rozehnal
Ing. Daniel Šalamún
Ing. CISA František Vanžura
Ing. ACCA Tomáš Vlk

květen 2004

Ing. Helena Bykova
Ing. CISA Jiří Diepolt
Ing. ACCA Daniel Heidler
Ing. ACCA Milan Jirásek
Ing. ACCA Karla Kolářová-Trusková
Ing. Jana Komůrková
Ing. Jiří Kříž
Ing. Zuzana Netušilová
Ing. ACCA Petr Štoll
Ing. Petr Zuzánek
Ing. Ludmila Žaloudková

listopad 2004

Ing. Kristína Madliaková
Ing. Erik Klein
Mgr. Lukáš Čončol
Ing. Angelika Misofová
Ing. Gabriela Sklenářová
Ing. Michaela Žáčková
Ing. Milan Juhaniak
Ing. Petr Pruner

*Celkem od roku 2000 do listopadu 2004
je 119 držitelů titulu.*



